71STE JAARGANG No. 8922

DINSDAG 12 JANUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

WELKOM AAN DELEGATIES

„Moge overleg spoedig tot goede resultaten leiden"

Willemstad. - De Gouverneur der Nederlandse Antillen, mr. A. A. M. Struyken heeft hedenmorgen om 10 uur tijdens een plechtige bijeenkomst in de Statenzaal de delegaties van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen voor het overleg in de kleine Commissie der R.T.C. verwelkomt. De rede van de Gouverneur werd beantwoord door de delegatie - leiders, minister Kernkamp, mr. dr. P.H. Pos en mr...dr. M.F. Da Costa Gomez. Aanstonds na het beeindigen der bijeenkomst begaven de delegaties zihc naar het landhuis „Rooi Catootje", waar de Kleine Commissie in de komende dagen haar besprekingen zal voeren.

Precies om 10 uur werd Z. Exc. de Gouverneur, die vergezeld was van zijn adjudant, Kap R. v.d. Beek, door de secretaris van de Regeringsraad, mr. F. de Vries de Statenzaal binnengeleid, waar de voltallige delegaties van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen op zijn komst wachtten.

De gouverneur begaf zich naar het voorzittergestoelte en sprak hier staande zijn welkomsrede uit, welke tien minuten in beslag nam.

Ter linkerzijde hadden op de eerste rij plaatsen plaats genomen de leden der Nederlands-Antilliaanse delegatie. In volgorde waren dit: Mr. Cola Debrot, de Heer E. Jonckheer, de Heer J. Yrausquin, mr. dr. M. F. Da Costa Gomez, de Heer Henny Eman en de Heer dr. Charles de la Try Ellis.

Ter rechterzijde van de spreekgestoelte hadden plaatsgenomen de leden der Surinaamse delegatie, te weten de heren: H. M. C. Bergen, mr, S. D. Emanuels, mr. d. R. H. Pos, C. H. Jongbaw, L. A. Lachton en J. A. Pengel.

De Nederlandse delegatie zat aan de regeringstafel. Ter rechter zijde van minister W. I. A. Kernkamp hadden plaatsgenomen: minister Donker en de heer A. Jonkers. Ter linkerzijde van de minister van Overzeese Rijksdelen de heren: Prof. mr. L. C. W. v.d. Grinten en T. H. v. d. Peyl.

Achter de Nederlands-Antilliaanse delegatie waren gezeten de landsministers J. H. Sprockel en W. R. Plantz, Gezaghebber M. P. Gorsira, alsmede de Statenleden Isa, Abraham, v.d. Meer Kwiers, Voges, I. Debrot.

Achter de Surinaamse delegatie waren gezeten de Arubaanse landsministers J. Pauw, F. Eman en dr. Coco Arends.

Achter de Nederlandse delegatie de secretaris en de secretaresse van de Surinaamse delegatie mr. Kreps en mej. Johnson alsmede de secretaris van de Antilliaanse Regeringsraad, mr. de Vries.

De tribunie der genodigden alsmede de publieke tribune en die van de pers waren geheel bezet.

Na het welkomstwoord van de Gouverneur richtte minister Kernkamp zich tot de Gouverneur en de leden der delegaties met een korte redevoering waarna wij de inhoud elders op deze pagina weergeven.

Als derde spreker voerde het woord de Surinaamse delegatie-leider mr. dr. R. H. Pos. In zijn geïmproviseerde toespraak bedankt de Heer Pos de Gouverneur der Nederlandse Antillen voor zijn woord van welkom. Hij betrok de landsregering der Nederlandse Antillen bij dit dankwoord en zeide het op prijs te stellen op de Antillen te mogen vertoeven te midden van de inwoners van een zuster-gebiedsdeel. Hij verklaarde er zeker van te zijn hier een aangename tijd te zullen doorbrengen.

Spreker zeide, dat de gouverneur in zijn rede gesproken had over de grondslagen van de democratie. Aristoteles noemde de vrijheid het essentiële kenmerk daarvan. Hier is veel over te zeggen, aldus de heer Pos. Ook bij de komende besprekingen zal de vrijheid een der richtlijnen zijn. Het zal onze taak zijn naar een vorm van samenwerking te zoeken op de voet van gelijkwaardigheid. De gelijkwaardigheid is een begrip, dat een zekere geestelijke instelling vraagt, wanneer men deze in de dagelijkse praktijk wil verwezenlijken.

Democratie gaat uit van de gelijkwaardigheid der mensen als zodanig. Wij moeten trachten te verwezenlijken, dat deze gelijkwaardigheid geen kwestie is van formules, doch een levend iets tussen de landen die samenwerken, hoewel zij verschillend zijn.

Suriname zal in de komende dagen haar inzichten over het Koninkrijk uiteenzetten. Moge het ons gegeven zijn een basis te vinden waarop wij voor de toekomst tot een hechte basis van samenwerking kunnen komen.

Als laatste spreker voerde het woord de leider van de Nederlands-Antilliaanse delegatie, mr. dr. M.F. da Costa Gomez.

In precies vijf en twintig minuten was de plechtigheid ten einde.

Minister Kernkamp

Er is een basis waarop gebouwd kan worden

Minister Kernkamp richtte zich hedenmorgen in de volgende bewoordingen tot de Gouverneur der Nederlandse Antillen en de delegaties ter Ronde Tafel Conferentie:

Wanneer ik hier enkele woorden tot U ga richten, dan zou ik in de eerste plaats willen beginnen met Uwe Excellentie te bedanken voor de hartelijke welkomstwoorden en de Landsregering onze oprechte dank te brengen voor de gastvrijheid, die ons op de bekende Antilliaanse wijze zo gul is aangeboden.

Toen de Conferentie Nederland — Suriname — Nederlandse Antillen op 29 Mei 1952 verdaagd werd, zal wel niemand van de daar aanwezigen vermoed hebben, dat het ruim 1½ jaar zou duren aleer het toen afgebroken werk — het overleg omtrent de nieuwe rechtsorde — weer zou worden hervat op de wijze als de Conferentie in haar slotzitting heeft aangegeven.

Maar nu zijn we dan toch bijeengekomen om ter uitvoering van de resolutie van de Conferentie Nederland — Suriname — Nederlandse Antillen van 29 Mei 1952 aan de hand van het tot dusver gevoerde beraad, het overleg over de samenstelling van een ontwerp-Statuut voort te zetten.

Er zijn velerlei oorzaken aan te wijzen, die ervoor aansprakelijk zijn, dat de Commissie tot voortzetting van het overleg, die in de wandeling al de naam van de „Kleine Commissie" gekregen heeft, niet eerder kon bijeenkomen.

(Vervolg zie pag. 4)

Mr. M. F. da Costa Gomez

Antilliaanse delegatie tot medewerking bereid

De leider van de Nederlands-Antilliaanse delegatie, mr dr M. F. da Costa Gomez, sprak hedenmorgen tijdens de welkomsbijeenkomst van de drie delegaties ter R.T.C., de volgende rede uit:

Het zij mij vergund namens de Nederlands Antilliaanse delegatie voldoening en dank uit te spreken, dat U het overleg over de samenstelling van een ontwerp-statuut voor de vestiging van een nieuwe rechtsorde in het Koninkrijk hier wil voortzetten. Ik moge U allen hartelijk welkom heten in de Antillen.

De taak, welke de conferentie Nederland-Suriname-Ned. Antillen op onze schouders heeft gelegd, mag een moeilijke genoemd worden, omdat ondanks het langdurig en intensief overleg tijdens de conferentie in Nederland vraagstukken hangende zijn gebleven, welke thans tot oplossing moeten worden gebracht, terwijl tevens nieuwe gezichtspunten besproken zullen moeten worden. De verantwoordelijkheid die de leden van de Commissie van overleg tegenover de Conferentie en de bevolkingen der landen vrijwillig hebben aanvaard, geeft mij hoop dat de hinderpalen, welke op de weg naar het succes der conferentie lagen, weggeruimd zullen worden.

Ik spreek dan ook het vertrouwen uit, dat deze conferentie na het overleg, dat vandaag zal beginnen, op korte termijn tot een goed einde zal worden gebracht. Hetgeen in het vermogen van de Antilliaanse delegatie ligt, zal zij tot het welslagen bijdragen in de overtuiging, dat het vestigen van een nieuwe rechtsorde in het Koninkrijk noodzakelijk en in aller belang is.

Moge God's zegen op onze arbeid rusten.

Surinaamse delegatie vol verwachting

Willemstad: — Gisteravond arriveerde om 6.20 uur de Surinaamse Delegatie met het K.L.M.lijnvliegtuig op het Albert Plesman vliegveld. Het gezelschap bestaat uit de heren; H. M. Bergen, mr. dr. R. H. Pos, J. A. Pengel, L. A. L. Lachter, C. H. H. Jongbaw, en mr. S. D. Emanuels alsmede secretaresse Mej. Johnon.

De delegatie werd verwelkomd door de Voorzitter van de Regeringsraad mr. dr. M. F. Da Costa Gomez, Landsminister W. R. Plantz, Gezaghebber M P. Gorsira de Vertegenwoordiger van de Ned. Ant. in Nederland mr. N. (Cola) Debrot, mr. v.d. Peyl en tal van andere belangstellenden waaronder leden van het J.P.F.-bestuur. De leden verklaarden een zeer prettige reis te hebben gehad, De verwachting is, dat de besprekingen een vruchtbaar verloop zullen hebben.

Het landhuis „Rooi Catootje", dat in de komende dagen het brandpunt van de besprekingen zal zijn, die de vormgeving van het Koninkrijk Nieuwe Stijl ten doel zullen hebben.

Comets staken de dienst

Londen. — De British Overseas Airways heeft bekend gemaakt dat zij de passagiersdiensten met Cometstraalvliegtuigen tijdelijk zullen staken, zulks naar aanleiding van het ongeluk van Zondag.

De gehele vloot van Comet-vliegtuigen zal technisch nauwkeurig worden onderzocht.

Uit Parijs wordt gemeld dat ook de Franse luchtvaart maatschappijen Air France en Union Aeromaritisme des transports, die beiden Cometstraalvliegtuigen in dienst hebben, besloten deze toestellen „enkele dagen aan de grond te houden" uit solidariteit met de BOAC.

Ook deze Comets zullen nauwkeurig worden gecontroleerd.

Uit Londen wordt gemeld dat de verongelukte Britse Comet bij Lloyds was verzekerd voor Naf. 2.500.000. Men raamt voorts de schadevergoeding jegens de omgekomenen op Naf. 400.000, welk bedrag eveneens door Lloyds zal moeten worden betaald.

Jagan kondigt lijdelijk verzet aan

New Delhi. — Aan de vooravond van zijn vertrek uit India heeft Dr. Jagan verklaard dat de bevolking van Brits Guyana op aanraden van Nehroe voortaan tegen de „Britse overheersing" zal strijden volgens de Indische tactiek van lijdelijk verzet, waardoor India de onafhankelijkheid verkreeg.

Strijd tegen de dood

Innsbrück. — Na een injectie met het uit de Verenigde Staten aangevoerde geneesmiddel hield het bloeden bij de achtjarige Gottfried Eder, die zoals gisteren bericht werd aan een gevaarlijke bloedziekte lijdt, na betrekkelijk korte tijd op. De geneesheer zeide echter dat de jongen erg zwak is en het bloeden opnieuw kan beginnen.

Hong Kong: — Volgens het communistische persbureau „Nieuw China" zijn op 18 December j.l. een cadet en een mecano ieder met een vliegtuig van de luchtmacht van de Chinese Nationalisten van Formosa naar het Chinese vesteland uitgeweken.

Hitler niet dood verklaard

Berlijn: — Volgens een woordvoerder van de burgelijke stand te West-Berlijn kunnen Hitler en zijn minister van propaganda, Goebels niet dood worden verklaard, omdat niemand ten tijde van hun overlijden de bevoegde autoriteiten hiervan heeft verwittigd

Het ontbreken van een verklaring van overlijden van Hitler heeft reeds tot juridische verwikkelingen inzake de beschikking over zijn bezittingen in Oostenrijk en Beieren geleid

★ ★ ★ Gerijpt inzicht?

Ongeveer een jaar geleden zeide de Christelijk-Historische senator Prof. Gerretson tijdens de behandeling van de secessie-kwestie in de Eerste Kamer: „Wij willen de West niet in het Koninkrijk houden, als haar belangen op den duur daarbuiten beter behartigd zouden kunnen worden. Het Koninkrijk is geen doel op zichzelf." Het was deze zelfde spreker echter, die verklaarde, dat het positieve volkenrecht de West noch vóór noch na het zelfbeschikkingsrecht het recht op secessie geeft. Toepassing van secessierecht immers zou in de wereld tot een volkomen chaos leiden.

Het komt ons voor, dat deze door prof. Gerretson verkondigde opvatting een punt van uitgang zal kunnen vormen bij de komende besprekingen over dit netelige punt. De Nederlands-Antilliaanse regering heeft vanaf het moment, dat de besprekingen nog in het prille stadium verkeerden, steeds het nuchtere standpunt ingenomen, dat op het recht van afscheiding geen koninkrijk kan worden opgebouwd. Daarnaast achtte zij de Antilliaanse verbondenheid met het Koninkryk zo buiten alle kijf, dat deze geen nadere verklaring behoefde.

De Surinaamse zienswijze daarentegen was van het begin af een geheel andere en werd eerder ingegeven door bepaalde sentimenten voortvloeiende uit een onberedeneerd gevoel van onbehaaglijkheid, dan door nuchter oordeel. Suriname zag in het elimineren van het recht op secessie een wezenlijke aantasting van haar vrijheid en een bedreiging voor haar zelfstandige positie als deel van het Rijk.

De door haar delegatie ter R.T.C. verkondigde stellingen, alsmede haar eenzijdige interpretatie van het New Yorkse memorandum vormden het typisch uitvloeisel van een onvoldragen, nog niet gerijpte zelfstandigheids-opvatting. Van Nederlandse zijde is daar te gelegener tijd reeds enkele malen voorzichtig op gewezen. Waarbij dan ook oog werd gevraagd voor de realiteit, dat de totale onafhankelijkheid van een onontwikkeld gebied ter grootte van viermaal de oppervlakte van Nederland en een bevolkingsaantal van een middelgrote Nederlandse stad voor het ogenblik toch wel problematisch genoemd mag worden.

De Nederlandse Antillen staan in dit opzicht veel meer met beide benen op de grond. Niet alleen zien zij in de verbondenheid met het Rijk een essentieel eigenbelang, doch zij begrijpen ook veel te goed, dat het streven naar algehele zelfstandigheid met overleg gepaard moet gaan en niet mag worden geleid door gevoels-argumentaties, die wel vermogen tijdelijk enthousiasme te wekken in bepaalde kringen van politiek en staatkundig ongeschoolden, doch in feite berusten op foutieve praemissen en dus geen enkele grond in de werkelijkheid hebben.

Aldus bezien zijn wij geneigd aan te nemen, dat het er, ondanks de klaagzangen, die wij in het verleden aangeheven hebben, met de politieke mondigheid van de Nederlandse Antillen beter voor staat, dan met die van Suriname. En wij zullen ons dan nog maar niet opnieuw gaan verdiepen in de resultaten van een enquête, die indertijd door het Surinaamse blad „Het Nieuws" werd gehouden onder de Surinaamse politieke partijen, en waaruit bleek, dat deze eenparig de secessie ontijdig, onwenselijk en praematuur achtten.

Er is echter inmiddels een jaar verlopen. En in die tijd kunnen de inzichten gerijpt en de opvattingen verduidelijkt zijn. Men heeft er van bepaalde zijde wel eens smalend op gewezen, dat de koninklijke belofte van 6 December 1942 tien jaar nadat zij werd afgelegd, voor Suriname en de Nederlandse Antillen nog steeds niet in vervulling was gegaan. Daar staat echter tegenover, dat men dergelijke dingen nu eenmaal niet in een handomdraai in vormen kan gieten, die de slijtage van de tijd kunnen doorstaan.

De Nederlandse regering heeft in haar Memorie van Antwoord op de Begroting van het Departement Overzeese Rijksdelen in December 1952 als haar mening verkondigd, dat een rustige doorwerking van de interim-regeling gedurende enige jaren, alvorens tot een definitieve rechtsorde te komen, mogelijkerwijs voordelen zou hebben kunnen opleveren.

Nu de omstandigheden een maandenlange opschorting der besprekingen noodzakelijk hebben gemaakt, mag op goede gronden worden verwacht, dat de standpunten elkander genaderd zijn en de Kleine Commissie der R.T.C. binnen de hiervoor gestelde tijd tot alle partijen bevredigende resultaten zal komen.

Minister Donker (links), Kernkamp (midden) en Prof. v.d. Grinten, even voor hun vertrek naar Curaçao.

LAATSTE NIEUWS

Stugge onderhandelingen

Berlijn. — Nadat de vertegenwoordigers van de vier Hoge Commissarissen tot diep in de nacht hebben gesproken over de plaats waar de ministers van buitenlandse zaken der Grote Vier elkaar zullen ontmoeten alsmede over andere technisch problemen, is door een Westerse woordvoerder medegedeeld dat er nog steeds verschil van mening is.

De besprekingen duurden elf uur achtereen.

Morgen zullen de besprekingen worden hervat.

Uit betrouwbare bron wordt vernomen dat de Westerse vertegenwoordigers zich alle moeite hebben gegeven om tot een besluit te komen.

Recht tot het Hart

Wij dwalen allemaal maar iedereen dwaalt anders.

Italianen „vereren" Coppi

Milaan: — Over de verering en zelf verafgoding van het italiaanse wielerfenomeen Fausto Coppi door zijn landgenoten zijn tal van verhalen bekend. Toen de Ronde Frankrijk een paar jaar geleden over italiaans grondgebied voerde, ging een der aanhangers zover, dat hij het spoor kuste, dat de fietsbanden van de campionissimo" op de stoffige weg hadden achtergelaten. Men is dus op dit gebied wel wat gewend. Doch zelfs de Italianen stonden versteld, toen dezer dagen het testament geopend werd van Ottavio Casadei, een eerzame kapper te Bologna. Zijn laatste wil hield de wens in, dat men zijn grafsteen zou sieren met een afbeelding van Coppi en met een krantenknipsel, waarin Coppi's zege in het wereldkampioenschap op de weg te Lugano beschreven wordt.

Baarn: — H. M. de koningin en HH KKHH de prinsessen kwamen gisteren weer thuis uit Grindelwald en werden door Z. K. H. prins Bernhard verwelkomd.

Gouverneur Struycken:

Gij doet goed om te komen

Z. Exc. mr A. A. M. Struycken, Gouverneur der Nederlandse Antillen, sprak hedenmorgen in een plechtige bijeenkomst van de delegaties ter R.T.C., de volgende welkomstrede uit:

Om het gewicht van deze besprekingen der Kleine Commissie te onderstrepen en de goede sfeer daartoe te treffen, heeft de Landsregering van de Nederlandse Antillen het op prijs gesteld U door mij welkom te doen heten vanaf deze plaats; van de plaats dus waar de volgens het algemeen kiesrecht gekozen vertegenwoordigers van de bewoners van de Nederlandse Antillen plegen te beraadslagen over de aangelegenheden des lands; de plaats dus die symboliseert de democratische vrijheid en autonomie, welke reeds in dit Rijksdeel tot gelding is gekomen en waarvan men in nadere bepaling de spoedige vaststelling in de vergaderingen van de Kleine Commissie wil voorbereiden.

Gij deed goed om te komen en moge Uw komst ook iets goeds bewerken. Men zal hier alles doen om Uw verblijf hier aangenaam te maken; men zal U tegemoet treden met een geest van verbondenheid, die uitzicht biedt op gunstig resultaat der besprekingen.

Wij hopen en verwachten, dat de delegaties voor de Kleine Commissie bezield zullen zijn van deze WELdenkendheid, van deze openheid, die de geest der besprekingen maakt tot een WEL WILLENDE zonder welke een bespreking vruchteloos is.

Wanneer het mij dan vergund is het gewicht dezer besprekingen te onderstrepen, dan moge ik tevens trachten de relativiteit daarvan gezien in het historisch perspectief aan te geven, zonder nochtans de wens tot besluitvaardigheid te willen verminderen.

Herhaaldelijk werd in de overigens over deze materie niet rijkelijk ingelichte pers het daarom ook wel begrijpelijke verwijt gelanceerd, dat het beraad nu lang genoeg had geduurd en men nu eindelijk eens tot een beslissing moest komen.

Het is echter een gemakkelijke critiek van de buitenstaander met weinig gevoel voor het feit, dat als men de vrijheid heeft gekozen als middel voor de ontwikkeling der staatkundige verhoudingen, men het beste maar ook het moeilijkst hanteerbare middel heeft gekozen.

Historisch perspectief.

Alexis de Tocqueville schreef in zijn „de la démocratie en Amérique": Er zijn op het ogenblik twee grote volken ter wereld, die vanuit een verschillend startpunt, zich schijnen voort te bewegen naar hetzelfde doel: het zijn de Russen en de Anglo-Amerikanen. Het ene volk heeft als voornaamste middel de vrijheid, het andere de slavernij. Hun uitgangspunt is verschillend, hun wegen zijn anders; niettemin schijnt ieder van hen geroepen als door geheim raadsbesluit van de Voorzienigheid eens de lotsbestemming van de helft der wereld in handen te houden.

Deze regels werden niet nu geschreven, doch in 1835, en het komt mij voor, dat zij daarom geschikt lijken hiermede Uw discussies te plaats tegen een historisch perspectief, enerzijds om het gewicht ervan te onderstrepen, anderzijds de betrekkelijkheid ervan in het grote historisch gebeuren aan te geven.

Nu na ruim honderd jaar zien we inderdaad deze machten tegenover elkaar staan. En in het perspectief der geschiedenis moeten we de juistheid van de visie erkennen. Aan de ene kant het communisme met de slavernij als middel tot ontwikkeling der mensheid. Aan de andere kant het Anglo-Amerikaanse blok. Het valt niet te ontkennen, dat — wat men de Anglo-Amerikanen ook zou kunnen verwijten dat zij soms het middel te traag en soms ook te snel hanteerden — het de vrijheid was waarlangs men de volken tot ontwikkeling heeft laten komen. Dat middel wordt reeds meer dan honderd jaar gehanteerd. Het moge hier of in deze of gene vorm, anderzijds aangewend, gezegd moet worden, dat het ook moeilijk hanteerbaar is. Hoe gemakkelijk immers ontaardt de vrijheid niet in anarchie voor degenen, die niet de vrijheid gewend waren en hoe gemakkelijk wordt het de tegenspeler niet gemaakt die onder het mom van absolute vrijheid, de slavernij in het schild voert, of — ongewild — de kans biedt elk vacuum te vullen, dat ontstaat door verkeerd gebruikte vrijheid.

De vrijheid

In dat licht bezien zijn enkele jaren in de loop der geschiedenis nauwelijks van belang. In dat licht bezien is zelfs het wat meer of minder van het hevig begeerde resultaat, nauwelijks van wezenlijk belang. Dat wil vanzelfsprekend niet zeggen, dat men niet ernstig moet trachten tot besluiten te komen. Wanneer men de vrijheid bezit om te besluiten en men laat het besluiten ná, wanneer de tijd daartoe rijp is, wanneer men de vrijheid van keuze zich wil blijven voorbehouden, omdat men uit de mogelijkheden niet kiezen kan, dan is die vrijheid in plaats van middel tot ontplooiïng een middel tot atrophie. Vrijheid wordt de mens gegeven, niet om deze voor zich te reserveren om altijd weer vrij te zijn. Vrijheid is de mogelijkheid om een keuze te maken en in die keuze zich te binden naar vrije wil en naar een vrij inzicht.

De man, die geen vrouw kan kiezen uit de velen die er zijn, zal ongetrouwd blijven en hoe prat hij erop moge gaan zijn vrijheid te hebben behouden, zijn vrijheid zal onvruchtbaar blijken en geen kinderen zullen zijn levensavond verwarmen en verlichten.

En de man, die, na getrouwd te zijn, steeds maar blijft kijken of andere vrouwen niet beter bij hem zouden hebben gepast, zal zijn kans op een gelukkig huwelijk missen.

Is het dus, gezien de loop der geschiedenis en de keuze, die de Westerse wereld maakte om de ontwikkeling der volken door vrijheid te doen plaats vinden, niet zo belangrijk of een min of meer definitieve formulering vandaag of morgen gereed komt of in dzee of gene vorm, anderzijds is het een tekortschieten aan de roeping, die zo duidelijk in de geschiedenis is gegeven, wanneer we niet zouden **kunnen** besluiten als het uur van een nieuwe fase geslagen heeft.

Er is nog een ànder aspect, hetwelk met de komende besprekingen samenhangt, waarvan ik van deze plaats mag gewagen.

Verantwoordelijkheid

Wij mogen niet vergeten, dat het evenbeeld der vrijheid, verantwoordelijkheid heet. Dat de verantwoordelijkheid, die de reeds verkregen vrijheid oplegt, bijzonder zwaar is en groter is naar de mate, waarin wij geroepen worden om de democratische vrijheden van de Westerse wereld op een wijze te realiseren, welke voor de waardigheid van het volk, hetwelk daarvan de drager is, bepalend is en blijvend moet zijn. Op ons alleen, zoals wij hier verenigd zijn, ligt in dit opzicht een bijzondere èn zware, maar grootse taak.

Het is goed, ja onontbeerlijk, bij het streven naar bepaling van en vormgeving aan vrijheid en autonomie, bij voortduring die taak en de daaraan verbonden verantwoordelijkheden te gedenken. Dit zal de Wijsheid ten goede komen, welke Uwe Delegaties in de komende dagen van bespreking moge leiden, zoals het slechts deze was èn is die de eeuwen door, de volken ten goede heeft geleid.

In deze geest en verwachting heet ik U wèl gekomen, in de verwachting, dat goede wil het al verwint.

Veel zal er wellicht van U gevergd worden, veel inzicht, veel dóórzicht, bovenal echter véél begrip voor elkanders en het welbegrepen eigen belang.

Elke dag is daar om te bewijzen, dat het aan saamhorigheid, bereidwilligheid tot onderling hulpbetoon en sympathie tussen de bevolkingen der Rijksdelen niet ontbreekt. Het is aan U om aan deze inzichten en gevoelens vorm te verlenen, welke daaraan staatkundig adaequaat is. Het moge U, mijne Heren, wèl gelukken.

Het zal waarachtig wel gaan.

Prof. Kernkamp voorzitter der Conferentie

Willemstad. — Naar wij vernemen, zal Z. Exc. Minister Prof. Kernkamp als voorzitter van de Conferentie optreden.

Voortzetting Conferentie in Paramaribo

Willemstad. — Naar wij uit de boezem van de Surinaamse delegatie vernemen, rekent men vurig op een voortzetten der conferentie in Paramaribo.

Engelse kruiser op Curaçao

Koningin Elizabeth bracht visite aan „Sheffield"

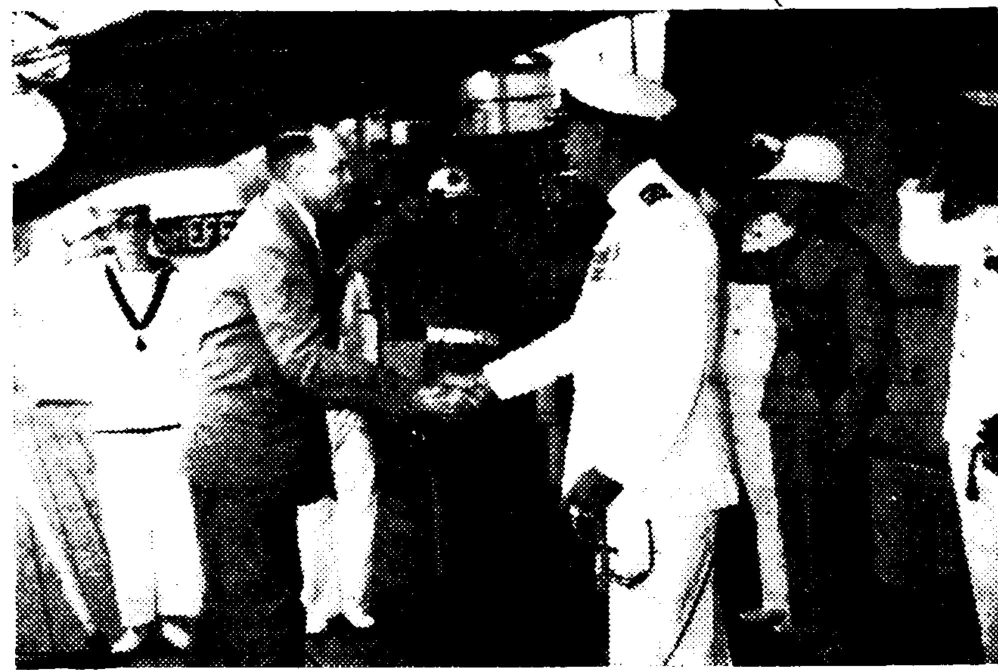
Willemstad. — De lichte kruiser HMs „Sheffield", was, zoals bekend gemaakt, van Bermuda tot aan de Marquis-eilanden escorte-schip van de „Gothic", het prachtige schip van de SHAW-Savill-Line, waarmee H.M. Koningin Elizabeth een gedeelte van haar reis maakte. Het oorlogsschip, dat een waterverplaatsing heeft van 10.000 ton, behoort tot het America & West Indies Station en is het vlaggeschip van Vice-Admiraal J. F. Stevens, C.B., C.B.E. De commandant is Captain K. McN. Campbell-Walter, een specialist Signaal-Officier.

Het bezoek van de „Sheffield" aan Curaçao is het eerste dit jaar, tevens is het de eerste kruiser sinds twee jaar die in Curaçao's haven ligt. Op het verdere programma komen meerdere plaatsen aangedaan. Deze reis, voornamelijk voor vlagvertoon, maakt de „Sheffield" zonder zijn Vice-Admiraal. In Trinidad, waar deze weer aan boord zal komen. Vice-Admiraal Stevens is namelijk op de Bermuda-eilanden achtergebleven, tijdens de escorte van de „Gothic".

De enigste en belangrijkste gebeurtenis welke tijdens de escorte gebeurde, is ongetwijfeld wel het bezoek geweest, dat Koningin Elizabeth bracht aan de „Sheffield". Nadat men Balboa (Portugal) ongeveer zes uur achter zich had gelaten, werden de schepen — de „Gothic" en de „Sheffield" — stil gelegd en kwam Hare Majesteit, in gezelschap van Haar echtgenoot, de Duke of Edinburgh een korte visite maken. In volle zee stapten zij over. Op de „Sheffield" werd het Koninklijk gezelschap ontvangen door Captain Campbell-Walter, waarna de Royal Guard door Haar werden geinspecteerd. Hierna werd elk bemanningslid, zonder uitzondering in de gelegenheid gesteld Hare Majesteit persoonlijk te begroeten. Het bezoek van Koningin Elizabeth aan de kruiser, heeft, ook al duurde het maar 35 minuten, een diepe indruk gemaakt op de bemanningsleden. Vooral op diegenen, die onder de Duke gediend hebben.

Het vaarplan van de oorlogsbodem is zodanig vastgesteld, dat het bezoek aan Curaçao niet kon worden verlengd aldus de Commandore, die er aan toevoegde, dat hij graag wat langer had willen blijven.

Morgenmiddag 3 uur zal het oorlogsschip zee kiezen met bestemming Trinidad. Daar zal het twee dagen vertoeven, waarna het via 13 andere plaatsen, o.a. een bezoek aan Mexico, op 19 April weer te Bermuda — de Main Base — zal terugkeren.

Gistermiddag bracht Gezaghebber M.P. Gorsira een bezoek aan de oorlogsbodem „Sheffield". Op de foto: ten aanschouwe van de stram in de houding staande wacht drukt Gezaghebber Gorsira de hand van Commondore K. McN. Campbell-Walter, de commandant van het Engelse oorlogsschip.

Principiële uitspraak

Willemstad. — De rechtbank heeft een principiële uitspraak gedaan, toen zij in haar vonnis overwoog, dat de maximum toelaatbare snelheid, welke op de borden bij de grensdistricten vermeld zijn, slechts betrekking hebben op de weg waarop bedoeld bord staat geplaatst. Het is dus niet zo, dat door de plaatsing van een dergelijk verkeersbord alle wegen in het tweede, c.q. derde district in die verbodsbepalingen zijn opgenomen. Gelijk wij reeds meldden, werd door de politie een automobilist aangehouden en verbaliseerd daar hij op een der binnenwegen van het tweede district de maximum toegelaten snelheid had overschreden. De verbalisanten hebben door deze gerechtelijke uitspraak het ongelijk aan hun zijde gekregen.

DE VROUW MET DE ZES SLAPERS

Willemstad. — In de Curom rubriek „Boeken vragen Uw aandacht" zal de heer Z. J. Sprong spreken over „De vrouw met de zes slapers" van Anton Goolen.

DADER VOOR DE RECHTER-COMMISSARIS

Willemstad. — Naar wij vernemen is de dader Johan Sophia voor de rechter-commissaris geleid en worden dus de voorbereidingen getroffen om hem voor de rechtbank te leiden. Een goed journalistiek gebruik wil, dat wanneer eenmaal een zaak „sub judice" is, geen verdere publicaties kunnen worden gedaan. Wellicht dat uit het vooronderzoek de rechter commissaris, mr L.A.L. Weeber aanleiding vindt om de Officier van Justitie te machtigen een persommunique uit te geven.

Postduiven tentoonstelling in het Cultuurcentrum

Willemstad. — Aanstaande Zaterdag zal in het Cultuurcentrum een tentoonstelling gehouden worden van postduiven. Deze tentoonstelling wordt georganiseerd door de Postduivenvereniging „De Snelvlucht". De inschrijving stond open voor elke individuele postduivenhouder. Totaal zijn er 158 inschrijvingen. De postduiven zijn in vier klassen onderverdeeld, t.w. klasse 1: oude doffers (broed van voor 1953), klasse 2: oude duivinnen (eveneens broed van voor 1953), klasse 3: jonge doffers (broed van 1953) en klasse 4: jonge duivinnen (eveneens broed van 1953).

Direct bij de opening zal men de prijswinnaars kunnen zien, daar dan de kaartjes aan de kooien zullen gehangen worden.

ZWERVER OPGEPIKT

Willemstad. — In het plantsoen op het Wilhelminaplein werd gistermiddag de bekende zwerver L.L.K. aangetroffen, met vieze wonden aan het linkerbeen, waaraan de mieren rustig vraten. Dr Berkenveld werd ter plaatse geroepen, maar deze achtte opneming in het hospitaal niet noodzakelijk.

WEERBERICHT

Max. temp. 30.2 C (86.3 F); min. 25.8 C (78.4 F) en gem. 27 C (80.6 F). Max. wind 21, min. 9 en gem. 15 knopen. Vochtigheid 74%. Neerslag 0.25 mm. Licht bewolkt 5, bewolkt 9 en zwaar bewolkt 10 uren.

EILANDSRAADVERGADERING.

Willemstad. — De Eilandsraadvergadering waarin het probleem der werkeloosheid onder meer zal worden behandeld, is vastgesteld op Woensdagavond 8 uur.

STUURINRICHTING DEFECT

Willemstad. — Op de Churchillweg botste gistermiddag een pickup tegen een personenauto, waardoor beide wagens behoorlijk beschadigd werden. De bestuurder van de pickup verklaarde tegenover de verkeerspolitie, dat vóór de aanrijding zijn stuurinrichting defect was geraakt, waardoor hij de macht over het stuur had verloren, met bovenvermeld gevolg.

JUBILERENDE PRIESTERS

Willemstad. — In onze editie van Zaterdag 9 Januari publiceerden wij reeds enige namen van priesters, welke dit jaar jubileren: Wij kunnen thans mededelen, dat ook in het missiegebied der Ned. Antillen verschillende priesters dit jaar hun zilveren jubileum zullen vieren.

Het zijn: Pater Willibrordus de Barbanson (St. Maarten), Pastoor Antonius van Weerelt (Jandoreth), die op 21 Juli het feit herdenken, dat zij 25 jaar geleden tot priester werden gewijd. Op 18 September vieren nog drie priesters feest en wel hen zilveren kloosterjubilè, n.l. Pater Bruno Boradori, (Saba), Pater Athanasius Volk (Bonaire), en Pater Beda Wijers (Montagne).

NAAR HET RESERVEFONDS.

Willemstad. — Gevraagd naar wat de gevolgen zullen zijn nu de 2de Suppletoire Begroting 1953 niet meer op tijd n.l. in 1953 behandeld kon worden, deelde mr. dr. da Costa Gomez tijdens de gisteren gehouden persconferentie mede, dat enkele posten naar het Algemeen Reservefonds moeten worden overgeheveld. Hieronder vallen bijv. de ƒ. 10.000 voor de bouw van een nieuwe gevangenis, gelden welke gevoteerd zijn voor de bouw en inrichting van een tuchtschool enz.

DEMONSTRATIE WERKLOOS OP FORTPLEIN

Willemstad. — Gistermiddag heeft de voorzitter van de Regeringsraad een deputatie van vijf man ontvangen. De woordvoerder heeft de voorzitter van de Regeringsraad zijn spijt betuigd voor het feit, dat enkele onverantwoordelijke elementen de demonstratie hebben misbruikt om daden te plegen, welke bij de de goodwillende demonstranten nimmer voorgezeten hebben.

De deputatie, aldus mr. dr. M.F. da Costa Gomez uit wiens mond wij deze gegevens optekenden, verklaarde zich tevreden met de maatregelen, die door de Regering in deze zijn genomen.

Mr. dr. M.F. da Costa Gomez ontvouwde n.l. dat het arbeidsbureau met twee krachten is versterkt, n.l. met de heren H.A. Hessling en H.S. Weber.

In onze editie van gisteren maakten wij reeds melding van deze activering van het Arbeidsbureau. De bedoeling is, dat deze activering er toe zal leiden, dat directe bemiddeling mogelijk gemaakt wordt.

Aan de eilandsbesturen werd verzocht, aldus mr. dr. M.F. da Costa Gomez, om direct over te gaan tot het uitvoeren van de nodige bouwprojecten en voorts om na te gaan welke werkschaffingsprojecten in aanmerking komen voor directe verwezenlijking.

Als eerste taak, die dit arbeids bemiddelings bureau zou moeten hebben, zag mr. dr. M.F. da Costa Gomez op de allereerste plaats, in welke branches krachten nodig zijn. De werkzoekenden zullen nu worden opgeroepen middels advertenties in de dagbladpers, de bemiddeling zal onmiddellijk ter hand worden genomen onder andere door het leggen van contracten met de werkgevers. Het Bureau is gevestigd in het **Postkantoor aan het Waaigat en wel in** het bijzonder in de ruimte, welke oorspronkelijk als Curom-localiteit werd bestempeld.

Vier van de zes leden uit de deputatie van werkzoekenden, die de vorige week naar het Fortplein togen, hadden inmiddels werk gevonden, aldus vernemen wij van de heer Gomez.

WAARSCHUWING

De Ontvanger van het eilandgebied Curaçao waarschuwt hierbij de gezamelijke belastingschuldigen wegens GROND - GEBRUIKSBELASTING over 1953, dat het vier vierde gedeelte van genoemde belastingen invorderbaar is geworden op de 31ste December 1953, en verzoekt eenieder voor zoveel het hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

Curaçao, 9 Januari 1954.

De Ontvanger van het eilandgebied Curaçao.

GEWICHTSHEFFERS NAAR MEXICO

Willemstad: — Naar wij vernemen, heeft de NABLO gisteravond op de maandelijke vergadering besloten, twee gewichtheffers naar de Olympische Spelen te Mexico af te vaardigen en wel de heren Adriana, kampioen Zwaargewicht van Curaçao en de kampioen Middengewicht Betrien.

Adriana zal tevens deelnemen aan het Kogelstoten. De beide kampioenen zullen vergezeld worden door de heer H. Dennert.

Van Rosberg kreeg een pluim

Willemstad. — In het Haïtiaanse dagblad „Le Matin" lazen wij een verslag van de wedstrijd tussen Haïti en Mexico, die eindigde in een 4—0 overwinning voor laatstgenoemde. Zoals de lezer waarschijnlijk reeds weet, is voor het fluiten van deze wedstrijd op speciaal verzoek van beide landen van Curaçao vertrokken de heer Walter van Rosberg.

Bovengenoemd dagblad had over het optreden van onze schiedsrechter niets dan lof. Het schreef, dat hij totaal onpartijdig was, en dat hij geen enkele fout onbestraft liet voorbij gaan, tevens wist „Le Matin" op te merken, dat de heer Van Rosberg beschikte over een speciale „helderziendheid" ten opzichte van het spel en dat men zelden een **scheidsrechter van zulk een kaliber** had bezig gezien.

Het deed ons goed dit te lezen in een buitenlandse krant, daar er maar al te dikwijls critiek wordt uitgeoefend over onze locale scheidsrechters, terwijl hij in het buitenland ten zeerste wordt geapprecieerd. Of is het waar, dat men in eigen land nooit ten volle wordt geapprecieerd voor zijn kunnen?

Wij willen de heer Van Rosberg van hieruit echter van harte feliciteren met zijn prestatie.

SABA IN LIFE MAGAZINE

Willemstad — Ongeveer een jaar geleden kwam de heer L. F. Bouman het Netherlands West Indies Tourist Bureau in contact met de heer Bradley Smith van Life Magazine, die voorbereidingen aan het maken was voor een reis naar een aantal eilanden in de Caraibische Zee.

Toen het de heer Bouman bleek, dat het niet mogelijk was een fotoreportage **van alle zes eilanden van de Ne**derlandse Antillen opgenomen te krijgen, werd de heer Smith aanbevolen in zijn reis onze drie Bovenwindse eilanden op te nemen. Door gebrek aan tijd was het de heer Smith echter alleen mogelijk Saba te bezoeken, alwaar hij een groot aantal foto's heeft genomen.

De week in Nederland

Na het overlijden van dr. Albert Plesman★De „glorieuze jeugd" van de Nederlandse verkeersvliegerij★Over voetzoekers en karren op daken van huizen★Kerstboomvuren★Een nieuwe folklore is groeiende★Een „duivelse" grap, die goed afliep★Nederland krijgt een nieuwe radio-ordening★Dreigt er gevaar van de Noordzee?★De eerste storm in 1954: de dijken hielden!

Zelden heeft het overlijden van een bekend Nederlander een dergelijke indruk gemaakt als dat van dr. Albert Plesman op Oudejaarsavond 1953. Niet alleen de kranten waren er vol van, ook de mensen. Plesman heeft nooit populariteit nagestreefd. Hij was — hoe duidelijk bleek dit niet op persconferenties — zelfverzekerd en vol gezond zelfvertrouwen. Hij wist, wat hij waard was en stak zijn mening niet onder stoelen of banken. Maar als zijn vliegers gehuldigd werden voor een bijzondere prestatie — en hoe dikwijls is dat, sinds de eerste vluchten naar Indonesië niet gebeurd — hield Plesman zich bescheiden op de achtergrond. Het klinkt vreemd, maar er bestaan veel minder goede foto's, waar de stichter van de K.L.M. duidelijk op staat, dan men, op grond van zijn langdurige werkzaamheid in één der topfuncties van het land, zou verwachten.

Toch kende iedereen hem. Omdat hij een waarlijk groot man was — organisator, ziener en doorzetter in één persoon —, maar ook, omdat hij een pionier was in een bedrijfstak, die typisch tot onze eeuw behoort. Hij hoorde, als geen ander, bij de moderne tijd. Hij heeft, door het machtige luchtvaartbedrijf, dat hij opbouwde uit niets, Nederland ingeschakeld in die moderne tijd. Wat hij voor de luchtvaart en voor ons land betekend heeft, werd misschien wel het duidelijkst onderwoorden gebracht door een ex-stewardess van de K.L.M., sinds lang getrouwd en moeder van een paar alleraardigste kinderen. „Vreemd, hè, dat de „baas" dood is", zei ze, toen wij haar dezer dagen toevallig spraken. „Het is raar maar ik heb hetzelfde gevoel als toen mijn vader overleed, nu alweer jaren geleden. Destijds besefte ik opeens dat mijn jeugd voor goed voorbij was. Dat ik voortaan op eigen voeten zou moeten staan, dat ik dat ook wel zou kunnen, maar dat, desondanks, de mooiste, de warmste periode van mijn leven voorbij was. Plesman", zo besloot zij, „was de vader van de hele K.L.M.-familie, althans in mijn tijd. Natuurlijk zal het bedrijf zich ook zonder hem wel verder ontwikkelen, maar de glorieuze jeugd van de Nederlandse verkeersvliegerij is voor goed voorbij." Boven onze hoofden dreunde een Super-Constellation, zojuist van Schiphol opgestegen op weg naar Amerika. De K.L.M. vliegt verder!

Het overlijden van dr. Plesman, dat kort vóór twaalf uur door de radio om werd geroepen, gaf een wat droeve noot aan een Oudejaarsavond, die overigens op de gebruikelijke wijze met het knallen van voetzoekers, het fluiten van locomotieven, fabrieken en schepen en het sissen van vuurpijlen is gevierd. Vooral om die voetzoekers is tevoren nogal wat te doen geweest. In Zwolle, waar het afschieten van dit knallende vuurwerk op Oudejaarsavond de laatste jaren een enorme omvang aangenomen schijnt te hebben heeft een kinderarts zich, via de politie tot het publiek gewend en de ouders verzocht het doen afsteken van knalapparaten door de opgeschoten jeugd zoveel mogelijk tegen te gaan. Op Oudejaarsavond krijgen tal van kleine kinderen, die uit hun slaap wakker schrikken door het oudejaarsavond geknal, nerveuze stoornissen, die soms weken en maanden nadelige invloed uitoefenen, aldus deze kinderarts, die het weten kan.

Het is ons niet bekend, of er ditmaal in de hoofdstad van Overijssel minder geknald is dan andere jaren, maar in verscheidene andere plaatsen is het weer hevig toegegaan. Natuurlijk tracht de politie excessen tegen te gaan. Oudejaarsavond is voor de bewakers van orde en rust altijd een moeilijke avond. Niet alleen vanwege de voetzoekers. Maar er wordt, in de donkere wijken van de grote steden, [illegible] op Oudejaarsavond, beginnende brandjes moeten gedoofd worden en op het platteland van Friesland moeten alle los-liggende en los-staande voorwerpen, die zich buiten huizen of schuren bevinden, bewaakt worden omdat zij anders door de opgeschoten jeugd weggevoerd en op de vreemdste plaatsen gedeponeerd worden. Men heeft op Nieuwjaarsochtend wel karren boven op de daken van huizen aangetroffen, en vuilnisbakken, hangende aan deurknoppen.

In het algemeen beseffen de autoriteiten hier te lande zeer goed, dat men dergelijke baldadigheden niet alleen door verbodsbepalingen en verscherpt politietoezicht te lijf kan gaan. Het zijn — evenals het brandjes-stichten met oude kerstbomen, dat in deze tijd ook welig tiert — deels overblijfselen van oude volksgewoonten, deels nieuwe gebruiken, die bezig zijn traditie te worden. Juist in deze moderne, jachtige tijd heeft de mens — wiens werk hem dikwijls maar geringe afleiding biedt — blijkbaar sterke behoefte aan traditionele gebruiken—. Met veel tact tracht men thans deze her en der groeiende of weer tot leven komende gewoonten in goede banen te leiden. Nederland is nu eenmaal een overbevolkt land, waar men elkaar maar al te gauw hindert en organisatie is nodig.

Zo worden thans in tal van steden de oude kerstbomen door de jeugd verzameld en in optocht naar open plekken in de bebouwing gebracht, waar zij, onder toezicht van politie en brandweer, maar met actieve deelname van de jeugd zelf, op enorme brandstapels worden verbrand. Deze openbare kerstboomverbrandingen zijn een groot succes. Ze maken het de politie makkelijk om incidentele pogingen om kerstbomen op hoeken van straten te verbranden tegen te gaan en zij bevorderen een goede verhouding tussen de mannen in uniform en de jeugd, want bij de brandstapels gaat het heel vrolijk en ongedwongen toe.

Een burgemeester van een Friese gemeente heeft op succesvolle wijze aan de oudejaarsavond-baldadigheid een einde gemaakt, door twee muziekkorpsen door de straten te laten marcheren. Die nacht werden er maar zeer weinig voorwerpen verplaatst. De jeugd liep liever zingend en hossend achter de muziek aan, dan dat zij baldadigheden ging plegen.

Zo ontstaat, langzaam maar zeker, in het dichtbevolkte, geïndustrialiseerde Nederland van na de Tweede Wereldoorlog een nieuwe, geheel aan de huidige omstandigheden aangepaste, folklore.

Ook in de universiteitsstad Nijmegen heeft men, sinds het einde van de oorlog, een geheel eigen Oudejaarsavondviering, die, in de weinige jaren dat zij bestaat, reeds zeer populair is geworden. Nijmegen is de stad, waar het vermaarde Middeleeuwse mysteriespel „Mariken van Nimwegen" speelt. Op Oudejaarsavond nu verschijnt Mariken op één van de voornaamste pleinen van de keizersstad en spreekt daar, in sappig Nijmeegs dialect, de verzamelde menigte toe. Dit jaar had men aan deze openbare Oudejaarsavondviering een nieuwe noot toegevoegd, door ook Marikens tegenspelers in het mysteriespel, Moenen, de duivel, op te laten treden, en wel in de gedaante van een pop, die eerst van de trans van de Sint Stevenstoren werd geworpen en vervolgens op een grote brandstapel van oude kerstbomen verbrand zou worden.

Aanvankelijk verliep dit ceremonieel geheel volgens plan. Mariken hield haar toespraak en hekelde daarin op goedmoedige wijze verschillende Nijmeegse toestanden, waarna burgemeester Hustinx haar beantwoordde. Tijdens de toespraak van de burgemeester maakte een brandweerman de brandstapel gereed, welke straks door de burgervader zou worden ontstoken. Op dit ogenblik wierp — naar men aanneemt — een jeugdige Nijmegenaar een voetzoeker naar de brandstapel en met een inmense klap ontploften de benzinevaten, waarvan de inhoud zo aanstonds over de kerstbomen uitgegoten zou worden. Het volgende ogenblik was de brandstapel één hoog oplaaiende vuurzee. De autoriteiten deinsden achteruit, de brandweerman wist nog juist van de brandstapel te springen en de burgemeester zette, met veel tegenwoordigheid van geest, zijn toespraak in versneld tempo voort, opdat Moenen nog tijdig in de vlammen geworpen zou kunnen worden. Persoonlijke ongelukken kwamen door deze vervroegde ontsteking van het Oudejaarsvuur gelukkig niet voor, maar menige toeschouwer zat de schrik toch een beetje in de benen. Een echte duivelsstreek, zeiden de Nijmegenaren, toen hij zich door de donkere straten huiswaarts begaven om- in de familiekring het slaan van twaalven af te wachten. Of men het volgend jaar Moenen weer mee zal laten doen? Het staat te bezien. Jonge tradities hebben het voordeel, dat men er nogaan wijzigen en knutselen kan.

Uit de „glorieuze jeugd" van de Nederlandse verkeersvliegerij: de aankomst van de „Uiver" op Schiphol in October 1934, nadat zij de handicap-wedstrijd van de luchtrace Londen—Melbourne had gewonnen. Geheel links dr Albert Plesman, de man, die de K.L.M. heeft groot gemaakt en die alles overzag, maar die zich nooit onbescheiden op de voorgrond drong.

Met oudere gebruiken gaat dat moeilijker. De toneelspelers, die jaarlijks op de avond van Nieuwjaarsdag Vondels „Gijsbrecht van Aemstel" in de Amsterdamse Stadsschouwburg ten tonele brengen, hebben maar geringe mogelijkheden op vernieuwingen in deze opvoeringen aan te brengen. Des te verbazingwekkender is het, dat zij er desondanks in slagen Vondels tragedie steeds weer in een andere opvatting met steeds weer nieuwe nuances, ten tonele te brengen. Over de opvoering van dit jaar, verzorgd door De Nederlandse Comedie, met Hans Bentz van den Berg als „Gijsbrecht" en Ank van der Moer als „Badeloch", waren sommige critici bepaald enthousiast. Zij spraken van een moderne, strakke opvoering, waar vaart in zat. Anderen meenden, dat te weinig de nadruk was gelegd op het schone en zwierige woord van Vondels verzen en dachten met kennelijk heimwee terug aan opvoeringen onder Albert van Dalsum en andere regisseurs van de oude garde. Natuurlijk ontbraken in Amsterdam zomin als in de andere grote schouwburgen in de lande de gebruikelijke nieuwjaarswensen, uitgesproken door Thomasvaer en Pieternel en in Den Haag door de Stedemaagd. Men releveerde het goede en het droevige uit het afgelopen jaar en sprak, daarbij naar Nederlandse wijs de critiek niet sparend, over hetgeen 1954 ons — hopelijk — zal brengen.

Ja, wat zal 1954 de Lage Landen bij de zee brengen? Behoud van de welvaart, behoud van de arbeidsvrede? Men kan het slechts wensen. Veel ligt nog in de schoot van de toekomst verborgen. Hoewel niet alles. Zo is het vrijwel zeker, dat 1954 Nederland een nieuwe radio-orde zal brengen. In de laatste week van het oude jaar heeft de regering het ontwerp voor een nieuwe omroepwet ingediend en de pennen zijn er onmiddellijk over los gekomen. Het voornaamste punt van de nieuwe wet is, dat de omroep in handen blijft van de omroepverenigingen. Al naar gelang van hun aantal leden krijgen zij een bepaald percentage van de zendtijd.

Daar de vier grote omroep-organisaties — KRO, VARA, AVRO en NCRV — elk het maximum-percentage bezitten, blijft, als de nieuwe wet wordt goedgekeurd, de zendtijdverdeling practisch zo als hij nu is. De wet bepaalt echter, dat de verdeling telkens maar voor vijf jaar geschiedt.

Zijn er in die tussentijd nieuwe omroepverenigingen bijgekomen, en halen zij het vereiste percentage luisteraars, dan komen zij, bij de nieuwe zendtijdverdeling, ook in aanmerking. Het „gezamenlijk programma" verdwijnt, politiek wordt, onder zekere beperkingen, wel in de omroep toegelaten, reclame echter niet.

De verwachtingen over de werking van deze nieuwe wet op de kwaliteit der programma's lopen uiteen. Sommigen menen, dat de omroep-organisaties, om het vereiste percentage luisteraars te behouden, nog meer concessies aan de „grote massa" zullen doen dan tot nu toe. Anderen verwachten, dat de omroepen bevreesd zullen zijn, dat ontevreden luisteraars een eigen omroepvereniging zullen oprichten, en daarom de kwaliteit van hun programma's zullen opvoeren en vooral de artistieke en intellectuele fijnproevers meer zullen geven. De practijk zal het uitwijzen. Zo heel erg veel zal er echter wel niet veranderen — en zo heel erg ontevreden hoeft Nederland trouwens over zijn omroep niet te zijn.

Aan het slot van deze eerste brief in het nieuwe jaar dienen wij toch even een nog weinig opvallende, maar daarom niet minder ernstige controverse te vermelden, die in de laatste dagen van 1953 plotseling aan het daglicht is getreden, hoewel het vuur reeds enige tijd gesmeuld had en dit in 1954 nog wel eens verder op zou kunnen vlammen.

Het gaat hier om een hoogst belangrijke aangelegenheid: om de veiligheid van Nederland tegen het water. In een nota, toegevoegd aan het voorlopig verslag van de Eerste Kamer over de Waterstaatsbegroting — een stuk, dat enkele dagen vóór Oudejaarsdag de Landsdrukkerij verliet — worden met opvallende scherpte twee vragen aan regering en volksvertegenwoordiging gesteld. De eerste luidt: „Zijn volk en regering zich voldoende bewust van de zwakke positie, waarin de lage gebieden in het Noorden en Westen van ons land zich bevinden ten opzichte van de gestadig in peil rijzende Noordzee?" En de tweede: „Is de organisatie van ons waterstaatswezen van dien aard dat wij daar vertrouwen in kunnen hebben?"

De man, die deze vragen stelt en vervolgens ontkennend beantwoordt, is niemand minder dan het Eerste-Kamerlid H.D. Louwes, een nuchtere Groninger, die sinds tientallen jaren vooraanstaande functies heeft bekleed in de Nederlandse landbouw en in het politieke leven en die de problemen, waar hij over schrijft, door en door kent. In zijn nota doet hij een uiterst felle aanval op het Nederlandse waterstaatsbeleid voor de toekomst, op de strategie van de vreedzame generale staf, die Nederlands verdedigingsoorlog tegen het water leidt. Naar de mening van senator Louwes heeft het aan voldoende toezicht op de toestand van onze waterkerende en slaper-dijken ontbroken en is mede daaraan de Ramp van 1953 te wijten. Onze lange kustlijn vertoont — aldus de heer Louwes — tal van zwakke plekken. Door de daling van de bodem en het rijzen van het zeepeil wordt het sluipende gevaar steeds groter en het wordt, naar de mening van het Groningse Kamerlid, hoog tijd een „stoutmoedig offensief" aan te gaan tegen de zee door afsluiting van de zeegaten. Daar zullen geweldige offers voor gebracht moeten worden, en dat kan alleen als ons volk zich ten volle bewust is van het inmense gevaar, dat het bedreigt. Dat dit bewustzijn wakker geroepen wordt, acht de heer Louwes van zeer groot belang.

Tegenover de heer Louwes staan anderen, die de toestand aanzienlijk minder ernstig inzien. Zo heeft de Commissaris van de Koningin in de provincie Zeeland, jhr. mr. A.F.C. de Casembroot, er in een Oudejaarsavondwoord voor de radio er op gewezen, dat in 1953 enorm veel werk is verzet bij de herbouw van de dijken en dat hij de toekomst met vertrouwen tegemoet ziet.

Zonder twijfel zullen in de komende weken meer stemmen zich in dit debat mengen. Deskundige en minder deskundige. Maar ook de zee zelve spreekt een woordje mee. Merkwaardig genoeg koos zij de eerste dagen van 1954 voor een nieuwe aanval op de Nederlandse kust. Een korte, maar hevige Noord-Wester-storm heeft de dag na Nieuwjaar het water hoog opgestuwd tegen dijken en duinen. In geheel Zeeland waren de dijkwachten in alarmtoestand. Maar hoe hevig de aanval ook was, overal in de lande hebben de dijken gehouden, ook op de pas herstelde breukplaatsen op Schouwen en Duiveland en Zuid Beveland.

Is hiermee het bewijs geleverd, dat de heer Louwes de toekomst te somber ziet? Of duurde de storm te kort om een werkelijke „test case" te vormen? De toekomst zal het leren. Een gewaarschuwd man telt voor twee. En Nederland heeft in het verleden vaak getoond, dat het, als het één maal een ernstige waarschuwing heeft gehad, van aanpakken weet. Laat ons daarom het beste voor 1954 hopen, ook wat Nederlands verdedigingsstrijd tegen het water betreft.

Pers-spiegel

Kleine R.T.C. grote moeilijkheden

Onder deze titel schreef mr. I.C. Debrot in „Alerta" van 11 Januari: „Vol idealisme en met de beste bedoelingen bezield is de Nederlandse delegatie hierwaarts getogen. Dromend van secessie, eigen vlag, eigen leger en eigenwaarde, landde de Surinaamse delegatie op Hato. Rustig afwachtend en belangstellend heetten de Antilliaanse afgevaardigden hun Rijksgenoten welkom. Aan vriendelijkheid, charme en goede wensen geen gebrek, weshalve de besprekingen „in aangename sfeer" kunnen beginnen. Of deze echter in aangenaam sfeer zullen eindigen is nog een open vraag.

Mr Debrot schreef verder dat er een streven was om de besprekingen met de Antillen alleen voort te zetten, en met deze een bilaterale overeenkomst te treffen. „Om zuiver formele redenen, waarin niemand geloofde, maar desondanks terwille van de zo gevreesde „internationale mening" aanhing, kon dit jammer genoeg geen doorgang vinden. Men hoopte maar dat de tegenstellingen Suriname — Nederland door de tijd zouden afslijten.... edoch.. het secessie-spook steekt uit het bauxiet op, en de schrik sloeg zó in, dat de portefeuille van Overzeese Rijksdelen de betrokken minister — die de spook waarachtig zelf min of meer had opgeroepen, maar zelf niet meer kon bezweren — bijna uit handen viel...."

Volgens de fractieleider van de K.V.P. in de Staten is het standpunt van de Antillen: **„Een eerlijke en reële plaats binnen het Koninkrijk, niet bovengeschikt of ondergeschikt, maar nevengeschikt."**

Er is reeds te veel tijd verloren gegaan met formalismes en compromissen en verder van elkaar afdrijven. Reeds jaren sukkelen wij met het systeem van de „Arubanen ontzien"; reeds te lang wordt het drijven van bepaalde politici, in Nederland op verre afstand, min of meer ernstig genomen, terwijl men hier zijn schouders ophaalt voor zulke dwaasheden die toch niet gemeend, doch als politieke lichtkogels bedoeld zijn. Reeds te lang reeds schikken wij ons daarin, dat, men terwille van insulair-politieke, onverkwikkelijke verwikkelingen opstaat en daast over zelfstandige status en „separacion" wat in de oren van kenners der Antillen klinkt als ongepaste galgen-humor. Het is nu de hoogste tijd, dat men duidelijk weet voor wat men dit alles aanvaardt, nl. voor daverende nonsens, dat geen enkele rol mag spelen bij de R.T.C.-besprekingen. Indien de delegaties zich dus objectief stellen boven alle intern gekrakeel en de zaak zuiver op Koninkrijks-niveau beschouwen, met eerbiediging van deelbelangen, zullen ook de grootste moeilijkheden worden overwonnen. Indien men echter zich in details en plaatselijke ruzietjes gaat verdiepen, indien men tracht het begrip „Koninkrijk" van zijn realiteit te ontdoen om in de plaats daarvan een fraai klinkende fictie te stellen, met een heleboel nooduitgangen, waardoor men onopgemerkt en ongemoeid kan ontglippen, kunnen wij deze kleine R.T.C. slechts grote moeilijkheden en ontelbare teleurstellingen voorspellen...."

Mr. Debrot eindigde zijn interessant artikel met de delegaties van harte welkom te heten en de wens dat de besprekingen mogen dienen tot bevordering van het Koninkrijks belang in het algemeen, en het belang der Nederlandse Antillen in het bijzonder.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 8 in en 4 uit; tankschepen 17 in en 9 uit; zeilschepen 4 in en 8 uit. Passagiers landend 6, vertrokken 53 en doorgaand 359.

Hato: Vliegtuigen 12 in en 13 uit. Passagiers landend 116, vertrokken 100 en doorgaand 44.

COLOMBO-PLAN IN DE PRACTIJK

DE PHOENIX VAN ESSEN

Nu men het industriële rijk van Krupp von Bohlen und Halbach heeft ontdaan van de grimmige aanblik van munitie en artillerie, krijgt het elke dag méér een exotisch karakter. Alfred Krupp werd in Neurenberg met tien andere directeuren veroordeeld tot een gevangenisstraf van twaalf jaar, wegens het gebruiken en misbruiken van dwangarbeiders. Twee jaar geleden werd hij begenadigd en op vrije voeten gesteld. Hij is nu 47 jaar oud en sinds kort gehuwd met een Amerikaanse schone. In de buurt van Essen heeft hij een nieuwe villa laten bouwen temidden van de bossen. Tot dusver heeft hij nog geen pfennig ontvangen als schadevergoeding voor de ontmanteling en onteigening van zijn talrijke fabrieken. En toch heeft hij kans gezien om voor verscheidene milliarden lang crediet te verstrekken aan de achtergebleven gebieden in de wereld. Een crediet van tien jaar is wel het uiterste, waartoe grote Europese bedrijven overgaan, maar Krupp is daar zo royaal mee, dat zelfs zijn Duitse concurrenten zich zorgen gaan maken. Na zijn vrijlating tekende hij een overeenkomst met de Engelsen, de Fransen en de Amerikanen, waarbij hij zich verplichte de productie van steenkool, ijzer en staal in Duitsland te laten rusten. Wel mocht hij, krachtens diezelfde overeenkomst, blijven doorgaan met het bewerken van staal en het uitvoeren van staalconstructies. In minder dan een half jaar na het tekenen van deze overeenkomst was Krupp in staat vijf reusachtige contracten aan te gaan met Pakistan, India, Turkije en Griekenland. Hij verleende de regering van India een crediet van 70 millioen gulden met een looptijd van tien jaar. Met dat geld kon begonnen worden aan de bouw van een staalfabriek, die in totaal 600 millioen zou vergen en waarbij ingenieurs van Krupp met het toezicht werden belast. Alfred Krupp werd vervolgens benoemd tot technisch adviseur van de Pakistaanse Maatschappij voor Industriële Ontwikkeling, met een blanco volmacht tot het zoeken en ontwikkelen van ijzererts-lagen. Zijn einddoel moet hier zijn de bouw van een staalfabriek, die per jaar 300.000 ton staal en 50.000 ton ruw ijzer voortbrengt. De kosten van deze fabriek zullen 250 millioen gulden bedragen. Krupp zal voor een tiende van dit bedrag aandelen nemen. Een andere stunt van hem was, dat hij als laagste inschrijver optrad bij de aanbesteding van de bouw van een anderhalve kilometer lange brug over de Bosporus, de eerste in de geschiedenis. Krupp begon in de buurt van Bombay met een cementfabriek, die een dagelijkse productie heeft van 300 ton en verder is hij met de Griekse regering overeengekomen in de buurt van Athene een enorme nikkelfabriek te bouwen. Maar dat is nog niet alles. Krupp verkoopt honderden locomotieven aan Zuid-Afrika en Indonesië en duizenden goederenwagons naar Zuid-Amerika. Hij is als een phoenix uit zijn as herrezen. Het is een raadsel, waar hij al het geld vandaan haalt, dat hij voor deze transacties nodig heeft. Het kan natuurlijk zijn, dat hij enorme winsten maakt in die takken van industrie, waarin hij zich nog vrij kan bewegen. Maar het kan haast niet anders, of daarnaast moet hij grote bedragen hebben geleend. Dat kan hij in Duitsland zelf hebben gedaan of, zoals sommige cynici in Bonn veronderstellen, in het buitenland. Hoe dan ook, het is een feit, dat Krupp zich op onnavolgbare wijze heeft weten binnen te dringen in de organisatie van het Colombo-plan. Sinds het najaar van 1950 werken de landen van het Britse Gemenebest in dat plan samen om Zuid-Oost-Azië tot grotere welvaart te brengen. Men wil er de agrarische en industriële capaciteiten opvoeren en de afhankelijkheid van Amerikaanse dollarhulp doen afnemen. Het was de bedoeling, dat de betrokken landen

Na zijn vrijlating uit de gevangenis in Landsberg trad Alfred Krupp op 19 Mei 1951 in het huwelijk met een in Duitsland geboren Amerikaanse, Martha Wilhelmine Knauer.

hun benodigdheden zouden betrekken uit het sterlinggebied, maar zij zijn souverein en dus vrij om anders te handelen. Zoals uit de contracten met Krupp blijkt, maken zij van die souvereiniteit ook wel degelijk gebruik. Niet alleen in Zuid-Oost-Azië heeft de Duitse industrie de kans gegrepen om permanente markten te veroveren. Nog onlangs maakte de Nederlandse Kamer van Koophandel voor Egypte bekend, dat onze uitvoer naar dat land was gedaald en dat een van de redenen daartoe was gelegen in de krachtige concurrentie van Duitse zijde. De Braziliaanse luchtmacht heeft gelden beschikbaar gesteld voor een geheime vliegtuigindustrie, waarvan het centrum in de buurt van Sao Paulo schijnt te liggen. De Duitse constructeur Carl Focke is met de leiding belast en hij wordt bijgestaan door twintig Duitse geleerden en technici. En Duitslands vroegere As-genoot, Japan, zoekt ook een uitweg voor de energie, die overtollig is geworden, nu zij zich (nog?) niet kan wijden aan de herbewapennig. In Tokio is een „Raad voor de Ontwikkeling van Z.O.-Azië" opgericht, die ook al voor de landen van het Colombo-plan kapitaal beschikbaar stelt. Misschien zullen de leden van de Japanse Kamer van Koophandel in dit verband wel wat zuurzoet gelachen hebben, toen de Amerikaanse vice-president Richard Nixon tijdens een noenmaal in Tokio verklaarde: „De ontwapening van Japan na de tweede wereldoorlog is een vergissing, die hersteld moet worden."

FILMLIGA MET „WOZZECK"

Willemstad. — Op Woensdag 13 Januari as. om 20.30 uur zal in het Theater Asiento te Emmastad de Filmliga het volgende programma brengen, t.w. **Het lied van de klok; „Man in danger" en Wozzeck.**

Een arm mensenkind, dat alleen maar object is, kanonnenvlees en proefkonijntje, onschuldig kind...... wordt moordenaar: dit is het uiterlijke gegeven van de film „Wozzeck".

Het verhaal wordt echter gedragen door de idee van een groot dichter. Idee en rhythme stuwen elkaar in deze uitmuntende film voort tot het wrange slotaccoord.

Dat op het witte doek meer gebeurt dan in de korte tekst van Büchner, spreekt vanzelf. Maar niets gebeurt anders dan in het oorspronkelijke werk Alles wat in die film buiten deze tekst wordt uitgebeeld, is toch geboren uit geest en wereld van de visionnaire dichter Büchner: een mens wordt uit het donker gehaald, waarin de omstandigheden hem hebben geplaatst. Een mens ziet licht in een verte en ontwaakt uit de primitiviteit.

Het volk wordt wakker.... Wozzeck, de arme, heeft niets en niemand. Hij heeft alleen de vrouw, die hem een kind heeft gebaard. Bij haar alleen wordt hij mens. Dan valt de angst van hem af, dan laten de ketens hem los en kan hij zich vrij bewegen. Maar **hij verliest dat laatste houvast,** wanneer Marie, arm als hij, hem ontrouw wordt.

IS ER IETS VAN U BIJ?

Willemstad. — In de afgelopen week werden gevonden: kinderbril (aan de baai Westpunt), rode damestas inhoudende 1 zakdoek, 1 kindersok, 1 kluw garen, 1 2 1/2 centstuk; sigarettenaansteker, zwarte vulpotlood merk Parker, autosleutels genummerd F.A. 558, B 465 en F.A. 547; sleutelring met 5 sleutels, sleutelring met 5 sleutels waarvan 3 yale en 1 lips nr 32, goudkleurig hangertje bezet met gekleurde steentjes en een fietskomp met slang.

Verdere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op kamer 10 van het Hoofdbureau van Politie, telefoon 1903, alhier.

ALMANAQUE DE CURACAO

Willemstad. — Het levenswerk van Wein Hoyer, n.l. ieder jaar een up-todate almanak uit te geven is ook na het verscheiden van deze bekende historicus voortgezet en zo ontvingen wij een dezer dagen de Almanaque de Curaçao, een gids van wetenswaardigheden en bijzonderheden, gegevens en andere dingen, die ons in buitengewone mate kunnen interesseren. De Almanaque geeft in kort bestek een antwoord op vele vragen, het vermeldt al datgene, dat men dikwijls nodig heeft of tegenkomt.

Het verhaalt van onze monetaire perikelen, busjes en autobussen, hotels en restaurants, gewone clubs en sportverenigingen. Een lijst van orkesten en conjunto's ontbreekt evenmin, wij komen er de lands en eilandskantoren tegen en met de directeuren of hoofden van dienst, samenstelling Staten, Eilandsraad en Regeringsraad, kortom men vindt er alles. We kennen bij het doorbladeren van de almanak onze eigen rijkdom niet, want hebt U wel eens gehoord van een Bedelaarsfonds en een vereniging, „La Gota de Leche" geheten?

Eilandgebied Curacao

Openbare vergadering van de Eilandsraad op Woensdag 13 Januari 1954 om 8 uur des namiddags in de vergaderzaal van de Staten van de Nederlandse Antillen.

AGENDA:

1. Ingekomen stukken.
2. Ontwerp eilandsverordening op de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen.
3. Ontwerp eilandsverordening tot opneming in een afzonderlijke begroting van uitgaven en ontvangsten van het volkswoningbedrijf.
4. Het probleem der werkeloosheid op Curaçao.

De Gezaghebber,
M. P. GORSIRA.

BEROEPSVOETBAL IN NEDERLAND
BELANGRIJK SPORTJAAR

Men kijkt er toch ook in Nederlandse voetbalkringen wel even vreemd van op, als men verneemt, dat de pas opgericht Beroepsvoetbalbond zich voorstelt in September een landelijke competitie te gaan beginnen.

Over die nieuwe bond vertelden wij reeds in een vorige brief het een en ander en wij zouden zeker geen aanleiding hebben gevonden er reeds nu op terug te komen, ware het niet, dat houding en werkwijze van deze bond ons veel te denken geven.

Het zou struisvogelpolitiek zijn te ontkennen, dat het Nederlandse voetbalpubliek zeer ontevreden is over de huidige gang van zaken. Het is niet bijster interressant, wat dat publiek elke Zondag aan competitiestel krijgt voorgezet en al haast men zich van zekere zijde met behulp van statistieken het tegendeel te bewijzen, toch staat vast, dat het aantal bezoekers bij de wedstrijden zienderogen vermindert. Een klein voorbeeld willen wij geven ter illustrering van deze bewering. Vorige Zondag speelde in het Olympisch Stadion te Amsterdam Blauw Wit tegen Sneek. Toegegeven: het weer was niet bijster aanlokkelijk, want het kwik schommelde rond het vriespunt en er waren hagel- en sneeuwbuien. Bovendien speelt Blauw Wit geen rol in de strijd om het afdelingskampioenschap, evenmin als Sneek. Maar zelfs als men dat allemaal verdisconteert in zijn berekening, dan nog moet een aantal toeschouwers, dat ternauwernood de 3000 bereikte, toch wel als zeer miniem worden beschouwd. Toch bleek er wel behoefte te bestaan bij de Amsterdammers om zich bij een of andere sportgebeurtenis te ontspannen, want er waren in het RAI-gebouw wedstrijden in zaalhandbaal en micro-korfbal en daar passeerden, schrik niet, ten minste 5000 toeschouwers de ingang! Er was eens een tijd, dat de voetballiefhebber zich niet door regen of wind liet afschrikken. Hij trok eenvoudig twee regenjassen aan, maar hij ging!

Die ontevredenheid en die dalende belangstelling spelen derhalve min of meer in de kaart van de nieuwe Beroepsvoetbalbond, ook al staat men er in het algemeen wel zeer sceptisch tegenover. Baat het niet, dan schaadt het ook niet, zegt men echter en men wacht met belangstelling op de dingen, die komen zullen. Hetgeen, naar zal blijken, de bestuurderen van de nieuwe bond uitnemend aanvoelen.

Er zijn nog meer factoren, die de geboorte van de nieuwe bond begunstigen. Het bestuur van de KNVB zwijgt in alle talen over de „studie over een hoofdklasse", welke dat bestuur onlangs heeft aangekondigd in vagere termen dan wij het hier nu weergeven. Het Nederlands Elftal komt pas in Maart weer in het veld, zodat ook daarover geen discussies worden gevoerd in voetbalkringen. De KNVB heeft bekend gemaakt, dat districtsgewijze jonge, veelbelovende spelers een training van één avond per twee weken zullen krijgen, maar ook daarvan hoort men verder niets meer. En nu bovendien de winter eindelijk is ingetreden en er vele terreinen worden afgekeurd, nu raakt de KNVB een beetje uit het nieuws, wat de kranten en dus ook wat het grote publiek betreft.

En nu hebben wij zo de gedachte in in ons achterhoofd, dat er achter die Beroepsvoetbalbond enkele knappe koppen staan, die heel die samenhang van factoren zien gelijk wij het hier nu hebben verteld en die daarvan op handige wijze gebruik proberen te maken. De KNVB uit het nieuws en wij er in, schijnt het parool te zijn en de kranten, die over het algemeen op voetbalgebied wel eens wat anders willen dan hetgeen zij elke week moeten verslaan, tonen zich wel bereid gastvrijheid te verlenen aan hetgeen de „perscommissaris" van de nieuwe bond kwijt wil.

Niemand weet er in feite het ware van, niemand is ook in staat na te gaan, in hoeverre alles waar is, wat de bond bekend maakt of in hoeverre die bond door middel van lokkende berichten bekende clubs en vooraanstaande persoonlijkheden uit de KNVB naar zich toe wil halen. Alles, wat die bond doet, geschiedt nog steeds in het geheim en als hij beweert, dat er reeds clubs werden opgericht onder de naam Amsterdam, Den Haag, Arnhem, Nijmegen, Heerlen, Maastricht, Kerkrade, Twenthe, Rotterdam, Leiden en Alkmaar, elf stuk dus, dan kan dat waar zijn maar ook fantasie. En als die bond dan verder zegt, dat er in elke stad slechts één club mag zijn, dat er in Maart trainings- en selectiewedstrijden zullen worden gehouden, dat die clubs beschikken over voldoende accomodatie, dat er voorts scheidsrechters beschikbaar zijn en dat het plan bestaat in September te beginnen met een competitie, waaraan twintig clubs zullen deelnemen, kan dat waar zijn, al klinkt het allemaal wel een beetje fantastisch, maar dan kan dat ook een uitdaging betekenen aan de clubs en de spelers van de KNVB om zich te haasten, als zij er tijdig bij willen zijn. En

Nederlandse Sportbrief

daarom doet men er goed aan zich een goede Nederlandse karaktertrek te herinneren en in gevallen als dit te zeggen: ik moet het eerst nog zien!

x x x

Voor de Europese en ook wel voor de sport van de gehele wereld belooft 1954 een uitermate belangrijk jaar te worden. Die belangrijkheid komt eigenlijk om de twee jaren terug. Begint men bij een Olympisch jaar met als hoogtepunt dus de Spelen, dan volgt er altijd een jaar van ontspanning, dat tevens wordt gebruikt als voorbereiding op de Europese en wereldkampioenschappen, welke in verschillende takken van sport een jaar later weer aan de orde komen. Daarna andermaal een ontspanning plus een voorbereiding op de Olympische Spelen, die dan weer aan de beurt komen. Zo gaat dat maar steeds door en 1954 wordt dus het jaar van wereldkampioenschappen voetbal en van Europese zwem- en athletiekkampioenschappen.

Merkwaardiger ligt het zwaartepunt voor de Nederlandse sportwereld echter vermoedelijk op iets geheel anders. Aan het voetbaltournooi doet Nederland, gelijk bekend, niet mee. In feite was het zelfs de enige voetbalnatie ter wereld, die niet inschreef voor het voortournooi en zich derhalve geheel afzijdig hield. Het eind-tournooi wordt eind Juni in Zwitserland gespeeld en erg warm zullen de Nederlandse voetballiefhebbers er dus wel niet voor lopen.

De strijd om de Europese athletiektitels volgt half Augustus. De KNAU beschikt nog over Puck Brouwer voor de sprint en Henk Vissr voor het verspringen. Het is mogelijk, dat Fanny Blankers-Koen zich candidaat stelt voor de 80 meter horden, maar die kans lijkt ons niet bijster groot, want zij ondervindt hinder van een knie, zonder dat de medici kunnen uitmaken, wat het nu wel precies is.

Van training komt dus vrijwel niets. Er is voorts nog Willy Lust voor de horden en eventueel het ver-springen, maar dan is de KNAU ook volkomen uitgepraat. Op Slijkhuis mag men zeker niet meer rekenen. Veel roem zal er dus voor Nederland te Bern niet zijn te behalen en de publieke belangstelling voor athletiek is in Nederland geheel afhankelijk van de prestaties, welke internationaal worden geleverd.

Na athletiek, volgt dan te Turijn begin September het zwemmen en waterpolo en dat is vóór de Nederlandse sportminnaar die in de eerste en eigenlijk enige plaats voetbalminnaar is, juist iets te laat, omdat in September de voetbalcompetitie weer begint. Toch kan de KNZB met Geertje Wielema en enkele jonge zwemsters in Italie wel op successen hopen, al zal de strijd met de Hongaarse meisjes fel en hard zijn. De heren staan niet op Europees peil, althans de zwemmers niet. Wel daarentegen de waterpolospelers. Een paar maanden geleden vertelden wij van de plannen van de KNZB om de polospelers een speciale training te geven. Er ontbrak toen daarvoor het benodigde geld, maar Rudi van Feggelen, de goalgetter van de nationale poloploeg, heeft speciale zwemavonden georganiseerd en zo is dat geld er gekomen. Evenals de dames-athleten trainen de polospelers nu al geruime tijd in de weekeinden op de terreinen van het CIOS te Overveen en de landenwedstrijd zwemmen en waterpolo tegen de Hongaren, die in het voorjaar te Arnhem op het programma staat, zal kunnen aantonen of deze lichaamstraining heeft geholpen.

Voetbal, athletiek, zwemmen, toch echt Nederlandse sporten, zou men zo zeggen. Maar het zwaartepunt van dit jaar zal voor Nederland vermoedelijk wel liggen bij de Ronde van Frankrijk. De gemeenteraad van Amsterdam immers heeft zonder er over te praten de 25.000 gulden op tafel, die die nodig waren om van Amsterdam starplaats voor de Ronde van Frankrijk te maken.

Zo omstreeks vier Juli wordt Amsterdam derhalve verzamelplaats voor renners uit verscheidene landen plus organisatoren, journalisten, reclamerijders enz. Op de avond van 7 Juli wordt er in het Olympisch Stadion een grote wielershow gegeven, waar alle deelnemers aan de grote Ronde aan het publiek zullen worden voorgesteld. Met het oog op het risico van een val zullen deze renners natuurlijk niet rijden in het Stadion, maar een voorstelling van 120 tot 140 renners uit Frankrijk, Spanje Italie, Belgie, Luxemburg, Zwitserland en Nederland zal het stadion wel doen vollopen met geestdriftige toeschouwers. En dan omstreeks het middaguur van 8 Juli zal de karavaan van renners, officials, politie, journalisten en reclame-auto's zich in beweging zetten voor de tocht, die bijna een maand de belangstelling van geheel Europa gevangen zal houden.

Voor het erste in de geschidenis zal Nederland de Ronde van Frankrijk zien!

B. M. Schilperoort

Bij de diensten van het eilandgebied Aruba kunnen geplaatst worden enige administratieve krachten, waarschijnlijk in de rangen van adj. commies, klerk 1e klasse, klerk en schrijver.

Aanvangssalaris: adj. commies	geh. f. 621.—	per maand
	ongeh. f. 476.—	per maand
klerk 1e kl.	geh. f. 500.—	per maand
	ongeh. f. 413.—	per maand
klerk	geh. f. 330.—	per maand
	ongeh. f. 305.—	per maand
schrijver	met Mulo-diploma f. 237.—	per maand
	zonder Mulo-diploma f. 201.—	per maand

Voor de gehuwden kunnen deze bedragen nog verhoogd worden met kindertoelagen. Het is niet uitgesloten, dat op grond van opleiding en voorpraktijk een hoger salaris kan worden verstrekt. Eigenhandig geschreven sollicitaties op zegel dienen onder vermelding van genoten opleiding, verkregen diploma's, praktijkervaring en laatste werkgever vóór 17 Januari 1954 te worden gezonden aan het B.C. van het eilandgebied Aruba.

Oranjestad, 8 Januari 1954.
v/ Het Bestuurscollege,
De Secretaris
L. Kerstens.

Enthousiaste slagers beledigden de politie

Brussel. — Een merkwaardig conflict heeft in de provincie Antwerpen enige spanning veroorzaakt. Ter gelegenheid van de feestdagen, hadden de slagers of beenhouwers, zoals zij hier worden genoemd, een affiche aangeplakt, waarin de bevolking wordt uitgenodigd, ter gelegenheid van de feestdagen toch vooral veel vlees te eten.

Deze opwekking, zover zij al nodig was, had veel succes en de provincie Antwerpen. bracht de Kerstdagen en Nieuwjaar door, gezeten voor enorme rollades, biefstukken en coteletten.

De zaak nam echter een voor het slagersverbond verrassende wending, toen op zekere dag een klein legertje Rijksveldwachters opdaagde , dat de meer dan 900 plakbiljetten in beslag nam met de bewering, dat deze geen belastingzegel droegen. Naderhand bleek evenwel, dat de gendarmerie zich in haar eer aangetast voelde door de afbeelding op de affiches. Deze stelde namelijk een welgedane rijksveldwachter voor, die een stopsignaal zwaait en een grote hoeveelheid van de heerlijkste vondsten draagt en deze lachwekkende rijkswachter geleek als een druppel water op een lid van de rijkswachterbrigade van Zwijndrecht (nabij Antwerpen)....

De wraakactie van de Rijkswacht, die de naam heeft gekregen van „operatie sausijs" heeft grote ontstemming teweeg gebracht onder de slagers en de zaak blijkt zelfs voorgelegd te zijn aan de procureur van de koning.

Eerste onderhoud over ‚atoombank'

Washington. — Minister Foster Dulles en de Sovjet ambassadeur Zaroebin hebben gisteren hun eerste onderhoud gehad over de „Atoombank" van president Eisenhower. Dit onderhoud duurde korter dan 30 minuten.

Een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken deelde mede, dat geen definitieve besluiten zijn genomen en dat nieuwe besprekingen zullen worden gehouden voor het vertrek van Foster Dulles naar Berlijn.

McLean erft

Londen: — Donald McLean, een van de twee hoge ambtenaren van het Foreign Office, die twee jaar geleden spoorloos verdwenen en zich thans vermoedelijk achter het IJzeren Gordijn bevinden, heeft van zijn oom prof. Ewen John McLean, een bekend Brits gynaecoloog, 500 pond (ruim NAF 2.500) geërfd. De gehele nalatenschap bedroeg 64.00 pond.

Frankrijk gaat nieuwe voorzitter Nat. Vergadering kiezen

Parijs. — Vandaag zal te Parijs een nieuwe voorzitter van de Nationale Vergadering moeten worden gekozen door de radicaal Herriot zich wegens zijn hoge leeftijd en gezondheidsstoestand niet herkiesbaar stelde.

De vier voornaamste candidaten zijn Pierre Pflimline oud-minister van landbouw en lid van de Katholieke MRP; de communist Cachin; de socialistische vice-voorzitter van de Nationale Vergadering André le Troquer en de Gaullistische deskundige op het gebied van grondwetszaken Marcel Prelot.

De stemming is geheim.

Bij de derde stemming is een gewone meerderheid voldoende, voordien is een gequalificeerde meerderheid noodzakelijk.

De voorzitter is een belangrijke figuur, daar hij, in geval van overlijden van de president als waarnemend president van Frankrijk zal optreden. Hij kan tevens optreden als premier als het parlement ontbonden wordt voordat de algemene verkiezingen moeten worden gehouden.

(Vervolg van pag. 1)

Geschilspunten

Ik noem slechts de verkiezingen in Nederland medio 1952 en de daarop volgende vrij langdurige kabinetscrisis, de watersnoodramp in Nederland en voorts het verschil van mening over de interpretatie van het New Yorks memorandum.

Toch zal niet gezegd kunnen worden dat de periode, die sedert de Conferentie is verlopen, verloren tijd is.

Immers in die tussentijd heeft zowel binnen de drie Rijksdelen in de boezem van de Regering en de delegatie als tussen de Rijksdelen onderling een — somtijds vrij intensieve — schriftelijke zowel als mondelinge gedachtenwisseling plaats gevonden over enkele van de belangrijkste onderdelen van het ontwerp-Statuut, di ezeker in vele opzichten verhelderend gewerkt heeft en — naar ik stellig geloof — heeft bijgedragen tot beter begrip voor elkaars standpunten.

Ik moge in dit verband in herinnering brengen onze bespreking in New York, kort na het optreden van het nieuwe Kabinet in Nederland, met sommigen Uwer, met het doel de ter Conferentie ontstane situatie te doorbreken

Van instemming tot ontstemming

Het resultaat van die bespreking werd neergelegd in een Memorandum, dat zowel in Suriname en de Nederlandse Antillen als in Nederland met instemming werd ontvangen. Later zijn echter moeilijkheden ontstaan over de interpretatie van het Memorandum. De zowel in Nederland als in de Nederlandse Antillen ondervonden tegenstand maakte verwezenlijking van het destijds door mij ingenomen standpunt onmogelijk. De Nederlandse Regering heeft gemeend na rijpe overweging een oplossing te hebben gevonden, welke aan de verlangens van Suriname op redelijke wijze tegemoet komt, en wel in dier voege, dat aan de vermelding van het recht van zelfbeschikking in de preambule wordt verbonden een voorstel met betrekking tot de wijzigingsprocedure van het Statuut.

Een basis

Dit voorstel, dat bij de desbetreffende onderdelen van het ontwerp ter sprake zal komen, is door de beide Landsregeringen en door alle drie delegaties aanvaardbaar geacht als uitgangspunt voor het overleg in de Kleine Commissie.

Zo kan thans weer het doel van onze bijeenkomst zijn verder te bouwen aan de, thans naar wij hopen op handen zijnde, toekomstige structuur van het Koninkrijk.

Daarmede zou ik voor het ogenblik kunnen besluiten. Ik meen dat intussen niet te mogen doen zonder nog eens weer een bepaalde recente gebeurtenis in herinnering te roepen. Ik beschouw dat als een morele plicht en tevens als een leerzame aanwijzing.

Dank aan het volk

Bij verschillende gelegenheden heb ik mij tot tolk mogen maken van de dank van het Nederlandse volk jegens de inwoners van de Nederlandse Antillen en Suriname, onze Rijksgenoten. Ik doe dat hier nogmaals, omdat de genereuse wijze, waarop deze Rijksdelen de saamhorigheid in droeve dagen beleefden, onze wil slechts kan sterken om op staatkundig terrein te geraken tot een goede organisatie van onze toekomstige samenwerking.

Het is mijn vurige wens, dat dit overleg spoedig tot een bevredigend resultaat zal leiden en dat alsdan met voortvarendheid de nieuwe rechtsorde kan worden verwezenlijkt.

Sneeuw-lawines eisen doden

Londen. — Dertien personen zijn in Europa in de afgelopen 24 uur om het leven gekomen als gevolg van lawines of omdat zij zijn doodgevroren in hevige sneeuwstormen, die Zwitserland, Zuid-Duitsland, Oostenrijk en Hongarije hebben geteisterd.

Reddingsploegen met speciaal opgeleide speurhonden zoeken slachtoffers tussen de verpletterde huizen. Belangrijke delen van de getroffen gebieden zijn van de buitenwereld afgesloten als gevolg van de lawines en sommige zijn zelfs verstoken van electriciteit en water.

Uit New York wordt gemeld dat de Oostkust van de Verenigde Staten door zware stormen wordt geteisterd, die in New Jersey vijf doden hebben geëist. In de stad New York wordt het verkeer belemmerd door een sneeuwlaag van 20 centimeter dikt e .Ookla zn en 20 centimeter dikte. Ook langs de Zuidelijke delen van de Oostkust heerst winterweer.

KUSTVAARTUIG „IDA JACOBA"

Willemstad. — Het kustvaartuig „Ida Jacoba", dat enkele weken geleden in Nederland zeer van zich heeft doen spreken, na zijn zeer geslaagde lange afstand-reis voor de Nederlandse Regering naar Nieuw Guinea, zal binnenkort in Willemstad aankomen.

De eigenaar van de „Ida-Jacobina" de heer W. Roelfs uit Groningen, heeft als kapitein de reis naar Nieuw Guinea gemaakt en zal ook naar Willemstad komen.

De „Ida-Jacoba" is in 1952 door de N.V. Scheepsbouwbedrijf v.h. Th. J. Fikkers te Foxhol in Groningen gebouwd, die ook heeft ingeschreven in het enige maanden geleden door de Landsregering van de Nederlandse Antillen bestelde kustvaartuig met passagiersaccomodatie, dat de dienst zal onderhouden tussen de Bovenwindse en Benedenwindse eilanden.

De „Ida-Jacoba" is 770 ton D.W. groot. Inhoud van het laadruim 36.000 cub ft voor graan en 33.000 cub. ft voor balen. Snelheid beladen 9 1/2 mijl. De voortstuwing geschiedt door een Appingedammer „Brons" scheepsdieselmotor van 400 .KP. Als hulpmotoren voor de electrische verlichting en voor de pompen zijn geplatast 2 Lister dieselmotoren van 20 P.K.

Het schip is gebouwd voor onbeperkte vaart onder de hoogste klasse van Bureau Veritas en volgens de eisen van de Nederlandse Scheepvaartinspectie. Het is verder voorzien van ruime electrische verlichting, centrale verwarming, koud en warm stromend water, luchtverversings-installatie voor verblijf in de tropen, de nodige dekhulpwerktuigen voor snel laden en lossen en alle benodigde moderne navigatiemiddelen.

Voor lange reizen is de „Ida-Jacoba" speciaal uitgerust met een grote bunkercapaciteit en grote drinkwater-voorraadtanks.

De „Ida-Jacoba" zal vermoedelijk ongeveer 30 Januari in Willemstad aankomen.

SURINAME

Landsminister ir F.A. Langguth Oliviera heeft op opmerkingen en vragen, die verschillende Statenleden hem gesteld hadden naar aanleiding van zijn landbouwbeleid, geantwoord, dat de landbouwpolitiek van de regering erop gericht zal zijn.

a) de bevolking zoveel mogelijk te voorzien van alle gewenste voedingsmiddelen;

b de agrarische grondstoffen te verkrijgen tegen aanvaardbare prijzen voor industriële doeleinden;

c) de export van agrarische producten te verruimen.

Momenteel is het landbouw-areaal van Suriname 23.000 ha groot en bestaat er een tekort van 36.000 ha. Er wordt naar gestreefd dit tekort in tien jaar tijds tot de helft terug te brengen.

Het landbouwkundig onderzoek en het gebruik van mechanische hulpmiddelen zal worden bevorderd. Verkleining van het risico van de landbouwers zal worden nagestreefd en de landbouwvoorlichting geïntensiveerd. De achterstand in het landbouwonderwijs zal worden verkleind.

Voorts bestaan er plannen ter verbetering van de melkvoorziening.

De nieuwe regisseur Edwin Thomas heeft verschillende toneelstukken op het repertoire gezet: „Mr Julius" van mr H. Pos (ter ere van de opening van het C.C.S.-gebouw in Februari a.s.) „Wij bouwen onze stad" (onder leiding van Arnold Juda met medewerking van het Jeugdorkest), „Vogel vliegt de wereld in" (in samenwerking met de Brutusclub); en voor de toneelgroep Thalia „De wereld heeft geen wachtkamer" door Maurits Dekker, en tenslotte, zoals gemeld, „Green Pastures", dat door Lou Lichtveld is vertaald.

Het contract van Coby van der Hoeven, die de jeugd opleidt in de kunst van het balletdansen, is met één jaar verlengd.

Met ingang van 2 Januari 1954 is het maximum bedrag voor postwissels afkomstig uit Suriname en bestemd voor Nederland, gesteld op ƒ 500 Ned. Crt.

De voetballer A. Kamperveen heeft van de Sticusa een beurs gekregen om zich op het Centraal Instituut Overeem in Nederland te bekwamen als sportleider. De opleiding zal twee jaar duren.

Weense bladen weten te melden, dat de voormalige particuliere secretaris van kardinaal Mindszenty, pater Andre Zakar, die gelijk met de kardinaal werd veroordeeld, is vrijgelaten en benoemd tot hulpgeestelijke te Szabadsaghegy.

VAART

Elouisa v. La Guayra; **Marco Polo** v. Carthagena nr La Guayra; **Janice Aurora** v. La Guayra; **Durango** nr Plymouth; **Nortuna** v. Cristobal; **Dalesman** nr Pta Cardon.

AGENDA

WEST END. „Thief of Damascus 19 uur „Don Daredevils rides again" 21 uur.

CINELANDIA „Duel in the sun" 19 en 21 uur.

ROXY „Het wonder van onze Lieve Vrouw van Fatima" 19 en 21 uur.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst heer C. Rentier, van 7 — 15 uur, tel. 1758.

WIT GELE KRUIS: Zondagdienst

De Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster de Lannoy tel. 3572.

APOTHEKEN: De nachtdienst wordt waargenomen door Botica Wilhelmina. Hendrikplein 7, tel. 2380 en Botica Centraal, Breedestr. 45 (O), tel. 3222.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:

Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307. R.N.F. Jung 01.30 — 05.3 tel. 3209.

Personeel afdeling.

Maandag 10 Jan. 12.00 t/m Zaterdag 16 Jan. S.H. Tiesma, Rondeweg 8a, J.D. (oud) tel. 4445. B.g.g. nadere inl. tel. 2400.

Materialen Afdeling:

J.J. van Kampen, Dam No. 1, J.D. tel. 4326.

C. S. M.

Rederij:

J. Hemmes tel. 2701.

Scheepsagentschap:

08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458/2551. 18.00 — 19.00; 23.00 — 08.00 W. Punt tel. 2269.

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276; van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245.

THEATER ASIENTO.

„The wooden horse". Toegang boven 16 jaar.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.30 Voor de kleinere kinderen in het Nederlands. 5.50 Gramophoonplaten. 6.05 Cumpleanos Feliz. 6.15 Dinermuziek. 6.45 Nieuws. 6.55 „Voor het slapen gaan..' 7.00 Trio „Los Tres" 7.30 „Wat de handel U biedt. 8.30 Boeken vragen Uw aandacht. 8.45 Zoeklicht op Nederland. 9.45. Dansmuziek. 10.15 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Opera-programma. 19.02 Nieuws. 19.20 De pianist van de week: Pierre Palla. 19.30 Nederlandse Kroniek. 19.42 „Kun je nog zingen, zing dan mee". 19.57 Brieven van luisteraars. 20.00 Muzikale actualiteit. 20.16 Voor de West. 20.46 Persoverzicht. 20.55 Avondgebed: Pater I. Mijnsbergen O.E.S.A. en Sluiting.

AVROS

17.00 Schlitz Bier reclame. 17.15 Nestlé. 17.30 Conjunto Cristal. 17.40 Voor de jarigen op de Antillen. 18.00 Dienst Welzijnszorg. 18.40 Nieuws. 19.00 Krontjonband Matahari. 20.00 Advertenties. 20.10 V. en V. 20.25 Conjunto Tropical. 20.55 Advertenties. 21.05 De Basin Street Boys. 21.25 Nieuws en Sluiting.

ARUBA

STEEK IN DE LONG

Oranjestad. — In de Don Q bar werd D., zodanig door C. met een nagelvijl gestoken, dat de long geraakt werd en D. naar het hospitaal moest worden overgebracht. C. kreeg een p.v.

JACK FOETSIE

Oranjestad. — C.K., die zijn auto aan de openbare weg had geparkeerd, kwam tot de ontdekking dat zijn jack gestolen was.

OORTJE AFGESNOEPT

O'stad. — Kwam aan de politiewacht te St. Nicolaas de persoon M.W. met een bebloed gezicht. Bovendien was ongeveer driekwart van zijn rechteroor afgebeten. Hij is per ambulance overgebracht naar het Hospitaal. De Recherche heeft de zaak in onderzoek.

GODSDIENSTOEFENING VERSTOORD

O'stad. — Werd assistentie verzocht voor een vrouwspersoon die de godsdienstoefening in de Kackson Kerk verstoorde. Bij aankomst van de politie nam de vrouw de vlucht. Zij is later staande gehouden en haar onderhouden omtrent haar handelingen.

Ook iets voor Papiamento

De International Business Machines Corporation heeft een electronisch „brein" gedemonstreerd, dat Russische zinnen in het Engels kon vertalen. De opgegeven zinnen werden in enkele seconden vertaald.

Het apparaat is door de genoemde maatschappij en geleerden van de Georgetown Universiteit ontwikkeld uit een electronisch brein, dat gebruikt werd voor het oplossen van mathematische en kernphysische problemen.

Het kan ook voor andere talen geschikt worden gemaakt.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS.

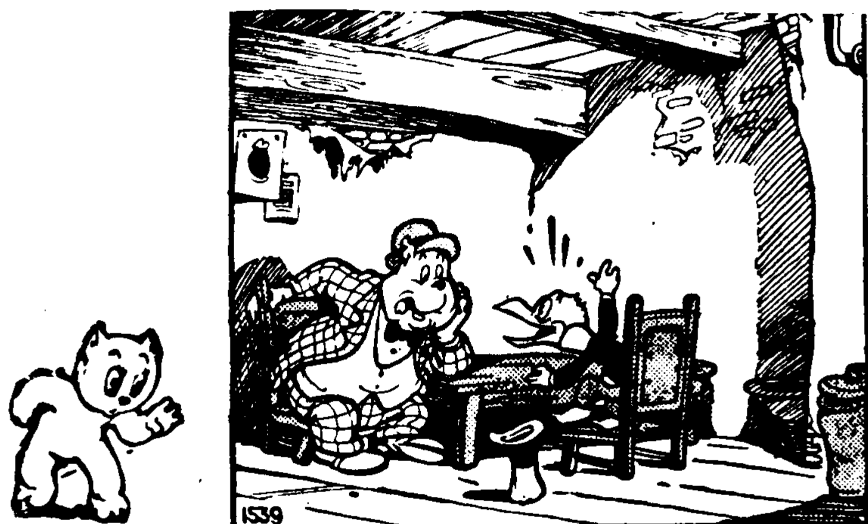
New York. — De daling van de NY-Effectenbeurs werd gisteren voortgezet na een prijshoudende opening. De koersen werden beïnvloed door een vertraging van de industriële activiteit, welke gepaard gaat met ontslag van personeel. De boodschap van president Eisenhower inzake de agrarische politiek kon de daling niet tegen houden en de markt sloot gedrukt met nieuwe laagtepunten sinds het begin van 1953.

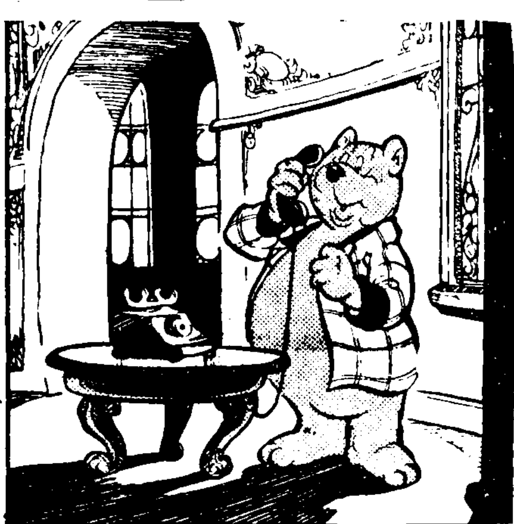
Aantal verhandelde fondsen 1117; hoger 269; lager 578; onveranderd 270; aandelenomzet 1.220.000; obligatieomzet $ 2.910.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	156 5/8
Anaconda	30 7/8
Bethlehem Steel	50 1/8
Dupont de Nemours	104 1/2
General Electric	87 5/8
General Motors	59 3/4
Int. Tel. and Tel.	14 1/8
Shell Oil	77 3/8
Standard Oil of New Jersey	73 1/8
U.S. Steel	39 1/4

1658 Tom Poes en de Partenspeler

1539 - Naast het mistroostige kamertje waar Tom Poes gevangen zat, hokten Bul Super en Flooike Partenspeler om een wankele tafel en bespraken hun lage plannen.

„Kijk!" sprak de heer Partenspeler, „de zaak zit als volgt: Tom Poes is de enige erfgenaam van die Bommel. Wanneer die dikzak dus plotseling zou overlijden, zou het jongske al zijn geld erven. Maar omdat hij nog minderjarig is, zou zijn voogd dat geld moeten beheren. Een zorgelijke, doch mooie taak!"

„Héél goed!" riep Super, „jij bent die voogd, dus al dat geld komt aan jou! Een super-idee, Plooike! En ik ben precies degene die je hebben moet. We doen samen, man! Ider de helft! Ik houd een oogje op die Tom Poes en intussen maken we een einde aan die dikke! Prima!"

„Mooi!" hernam de heer Partenspeler, „het doet me genoegen, dat je de zaak zo vlug doorhebt. Dat maakt alles zoveel eenvoudiger! Ik zal nu beginnen om Bommel hierheen te ontbieden en jij klimt op het dak en laat iets zwaars op hem vallen wanneer hij komt! Aan de slag!"

Zo kwam het, dat heer Bommel even later werd opgebeld en de bedroefde stem van Partenspeler uit de hoorn vernam. „Ik voel dat ik schuldig ben!" riep het ventje in het apparaat. „Ik ben lelijk geweest tegen u, mijn weldoener! Maar ach! Ik ben een arme wees en heb nooit liefde gekend! Kunt u het mij niet vergeven? Ik wil alles doen om het verleden ongedaan te maken, ik zal het bloed uit mijn nagels werken om Tom Poes, dat lieve ventje, een zonnige jeugd te geven. Wanneer u mij maar vergiffenis wilde schenken! Ach! Hoe mooi zou het zijn, wanneer u hier wilde komen om te kijken hoe goed uw jonge vriend het heeft en, misschien, mij een klein woord ter opbeuring te geven!"

Al luisterende was de heer Bommel's gelaat opgeklaard. „Ik kom!" riep hij, blij verrast.

TE DUUR GEKOCHT

Roman door Agnes Sligh Turnbull

41)

Ranald sprak er over, toen hij Cynthia naar huis bracht.

„Oom Andy wordt wel een beetje aantrekkelijk over die oorlog, lijkt me. 't Is natuurlijk erg; maar goed beschouwd staan we er buiten, dus hoeven we er niet eeuwig over te tobben. Cynthia!"

„Ja?"

„Denk je er om, dat 't onze laatste avond samen is?"

„Ja."

„Da's voor mij belangrijker dan de hele oorlog."

Zij zweeg.

„Voor jou ook?" vroeg hij.

Ze gaf niet aanstonds antwoord. Haar stem klonk ingehouden ontroerd, toen ze sprak.

„We gaan steeds achteruit," zei ze. „Wij thuis bedoel ik. Je weet niet wat 't zeggen wil, als je overal schuld hebt, en als je niet meer in een winkel durft te komen, omdat de rekening toch al zo hoog is! Met mijn salaris kan ik lang niet alles bekostigen, en vader heeft niets meer, niets! Je weet niet wat 't zeggen wil, je moeder langzaamte zien wegkwijnen, en niets te kunnen doen! En," ging ze met plotselinge bitterheid voort, „je weet niet wat 't voor mij zeggen wil, je maar weer vrolijk naar de universiteit te zien trekken, terwijl ik zo dolgraag ook gaan zou en 't niet kan. Da's een kleinigheidje bij de rest vergeleken, maar 't doet toch zeer."

Ranald bleef staan, met schrik in zijn hart. De hele zomer had hij gevoeld, in zijn omgang met Cynthia, dat er nog iets tussen hen ging. Daarom, en wijl hij wist, hoeveel reden tot treuren zij had, was hij zo opgewekt mogelijk geweest, had hij haar trachten op te vrolijken, haar het leven voorgesteld als een interessant avontuur, steeds te kennen gevend, bedektelijk en schuw, dat zij één leven moesten leiden. Nu schrok hij van de bitterheid in haar stem. Ze had zijn houding dus verkeerd uitgelegd, ze had hem zorgeloos en zelfvoldaan gevonden, haar leed vergetend misschien, doordat hij zo lang weg was geweest. Hij liep naast haar verder, stil nog, zich nog afvragend, wat hij zeggen kon, om de druk van hen beiden af te nemen. Het mocht geen luchtig woord van aanmoediging of geruststelling zijn. Het moest uit de diepte komen. Zoekend zweeg hij dus, en als zo vaak had de stilte macht.

Hij voelde haar dichter bij zich komen. Hij hoorde de snik in haar adem.

„Ik heb je pijn gedaan," zei ze, „en dat wou ik niet. Ik voel me alleen zo opgejaagd, zo hulpeloos en wanhopig! En ik kan met geen mens praten. Ik had dat niet mogen zeggen tegen je, vooral dat over de universiteit niet.... net of ik jaloers op je was...."

In het donker van de straat sloeg hij zijn armen om haar heen.

„Je moest 't me wel zeggen, Cynthia. Je moet me alles zeggen. Ik ben de enige, die 't helemaal begrijpt. Je weet waarom."

Heel zacht zei hij het nog eens. „Je weet waarom."

Eén kort, kostbaar moment klemde ze zich aan hem vast, rustte ze met haar tenger lichaam tegen het zijne.

Hij boog zich over haar heen, bevend van verlangen. „Krijg ik een afscheidskus, Cynthia?"

Zij trok zich terug, maar zachtjes. „Ik kan 't niet, Ranald. Nu niet, Soms, als 't op zijn ergst is, weet ik niet...."

„Ik zal wachten." zei hij. „Eéns weet je 't wèl. Denk er maar om, dat ik er ben. Altijd."

Hij moest haar op enige afstand van haar huis verlaten. Hij was nooit meer binnen geweest na die ene keer, want aarzelend had ze hem gezegd, dat 't hatelijk was tegenover haar vader en droevig voor haar moeder. Hij bleef nu staan kijken, tot ze binnen was, en liep toen naar huis, droefgeestig bedenkend hoe heel zijn kalm vertrouwen in een wereld, die naar zijn eigen behoeften geordend leek, stuk was geslagen de laatste anderhalf jaar. Eerst het bankroet van Rockwell, en het conflict tussen hem en Cynthia; toen die nieuwe bittere kijk op zijn vader, waaraan hij niet kon ontkomen; en eindelijk de oorlog. Want ondanks zijn luchtigheid, toen hij zoëven met Cynthia over de oorlog sprak, dacht hij er veel over na en voelde hij zich vaak door de oorlogsnood aan gegrepen. Hij maakte 't zich helder bewust, dat in Engeland en Schotland, zijn vaders eigen land, duizenden jongelui als hij, die op 't punt stonden naar hun hogescholen terug te keren, naar 't front werden gezonden.

Toen hij zijn huis bereikte, bleef hij buiten even staan kijken naar de klare herfsthemel. De sterren schenen, goudachtig glanzend in hun verheven duurzaamheid; ver verwijderd, en toch trouw verschijnend voor ieder volgend geslacht.

„Die hebben al op heel wat oorlogen neergekeken," dacht Ranald. Er kwam een droefgeestig lachje om zijn mond. „En op masa's verliefde jongelui."

De moeilijkheden in zaken, die Alex bij het begin van de oorlog ongerust hadden gemaakt, namen toe met het voorbijgaan der maanden. Vraag naar staal was er bijna niet meer, en aan het einde van het jaar zag het er voor heel de Amerikaanse industrie slecht uit. Maar het nieuwe jaar was nog niet ver, of de droeve nood van de strijd in den vreemde begon werk te brengen aan de staalfabrieken. De nieuwe krijgsmethode, de loopgravenoorlog, eiste beschutting van prikkeldraad, honderdduizenden mijlen. Door zijn vele reizen naar New York en Philadelphia hoorde Alex de eerste geruchten, voelde hij de eerste strootjes in de wind, en kon hij enige der eerste orders opvangen. Met zijn gewone energie alle moeilijkheden en tegenspraak opzij schuivend richtte hij 'n gedeelte van de Pittsburgse fabriek voor de vervaardiging van prikkeldraad in. Met 't voorjaar kwamen er geregeld bestellingen uit Engeland en Frankrijk — staal voor granaten, kanonnen, vrachtauto's. Rusland had locomotieven en spoorwagens nodig. De zaken bloeiden.

Alex hield voortdurend het oog op de Millvale IJzer en Staal Company. Hij stond nu voor de grootste van al zijn ondernemingen; hij werd verlokt door een eerzucht, waarbij al het vorige kinderspel leek. Kon hij tijdig een fusie tot stand brengen tussen Pittsburgh IJzer en Staal en Millvale, met hemzelf als president en grootste bezitter van aandelen. de zaken van beide maatschappijen uit het kantoor te New York leidend — als hij dat bereikte, was het de kroon op al zijn werk, het doel, waarheen al zijn vroeger streven onbewust was gericht.

Hij bleef aandelen Millvale kopen, handig partij trekkend van de schommelingen op de beurs. Verder wachtte hij zijn tijd af en een gelegenheid, die, als hij de toestand goed begreep, komen moest. En in Mei kwam ze.

Henry Holden, de leider van de Millvale, kwam op een ochtend op het kantoor te Pittsburgh om een zeer grote order voor cokes te bespreken. Alex kende hem al jaren, maar ditmaal taxeerde hij de man nog eens goed: eerlijk, scherpzinnig, ronduit.... het type, waar hij graag zaken mee deed. Maar om de mond zag Alex een trekje, dat hij vaak had gezien bij anderen. „Straks slaat hij aan 't praten," dacht hij tevreden.

Toen de order was afgehandeld, bleef Holden zitten praten over de oorlog, vooral over de ondergang van de Luisitania, en president Wilson's uitspraak, dat „Amerika te trots was om te vechten".

Alex zei niet veel. Hij wachtte op iets anders, dat hij aan voelde komen.

„Tussen twe haakjes, MacTay," zei Holden eindelijk, „zit je nogal goed in goedkoop erts? We kunnen wel wat hebben op 't ogenblik. Ik koop 't liefste bij jou."

Alex haalde diep adem. Daar was het.

„Ik geloof niet dat ik je helpen kan, Holden. We hebben 't geweldig druk — ik houd mijn erts liever zelf."

Toen boog hij zich over zijn bureau heen.

„Heb je er wel eens over gedacht," vroeg hij, „dat we allebei een goede staalfabriek hebben, maar dat jij ruw materiaal te kort komt, en dat wij er overvloed van hebben?"

Holden keek hem aan, ernstig nadenkend.

„Een fusie zou voor allebei heel wat voordelen hebben," ging Alex voort.

„Fusie?" zei Holden hem verbaasd na.

„Nooit in je opgekomen?"

„Absoluut niet. En ik zal maar meteen zeggen, dat ik er niets in zie en er niets voor voel ook."

Alex' gelaatsuitdrukking veranderde niet.

„Denk er nog maar eens over. Wat de verkoop betreft hebben jullie iets voor. Wij zitten goed in ons ruw materiaal Als we samendeden, konden we groter zaken doen dan waaraan we ieder apart ooit durven denken. En de tijd begint er rijp voor te worden, let maar op! Denk er eens over. Ik wil ieder ogenblik naar New York komen, om er over te praten. Of je kunt hier komen."

Toen Holden vertrokken was, glimlachte Alex tevreden.

„'t Eerste zetje heeft hij tenminste te pakken. En ik zal hem nog wel meer laten voelen."

Het einde van de winter had Meggy een nieuwe zorg aangedaan. Oom Andy verzwakte. Werken deed hij niet meer — hij las kranten. praatte met iedereen, die naar hem luisteren wou, over de oorlog, laakte de wankelmoedigheid van president Wilson, betreurde, dat Theodore Roosevelt niet in het Witte Huis zat, en leed echte martelingen om de dodelijke worsteling der geallieerden.

Na het bericht, dat de Lusitania in de grond was geboord, vond Meggy hem in bed, uitgeput van emotie.

Cynthia moest blijven komen, eiste hij, al oefende hij geen praktijk meer uit. Hij dicteerde lange brieven aan de Gazette-Times te Pittsburgh, aan de Tribune te New York, aan zijn oude afgod Roosevelt en aan de president zelf. Zijn schoonste smaadredenen reserveerde hij voor William Jennings Bryan, wiens politiek en redevoeringen als vitriool in zijn bloed waren.

Meggy kwam hem vaak gezelschap houden en was dus herhaaldelijk met Cynthia samen. Er was een hartelijke vriendschap tussen haar beiden gegroeid. Soms sprak die alleen uit Meggy's blik, soms kuste ze het meisje zwijgend, als op die vroegere dag. Maar geleidelijk voelde ze, dat Cynthia haar innerlijk nader kwam. Meggy had een diep medelijden met haar en ging steeds meer van haar houden. Zij liet opzettelijk blijken, dat zij op de hand der jonge gelieven was — zij hoopte daardoor hun pad een beetje te effenen; en dan was zij, iedere keer als zij het kantoor verliet, ontsteld over de schijn van ontrouw tegenover Alex.

Toen Ranald aan het eind van zijn tweede studiejaar thuiskwam, merkte zowel Alex als Meggy verandering in hem op. Hij was opeens gezetter en zwaarder geworden de laatste maanden. Hij had zijn volle lichaamslengte bereikt en Alex werd een nieuwe, verrassende trots in zich gewaar, als hij naar zijn zoon keek. Want die had de brede schouders . en de sterke spieren van Hendry, de smid van Lamson Weide.

„Die tilt óók met gemak een ezel op," dacht Alex soms behaaglijk.

Tot Meggy's onuitsprekelijke vreugde begon hij vrijer met Ranald te praten, al was het altijd over de zaak. Hij zocht zijn gezelschap nu en dan en verhoogde uit eigen beweging zijn toelaag.

„Wat hééft vader de laatste tijd?" vroeg Ranald eens aan zijn moeder, toen ze alleen waren. „Hij is ineens zo op me gesteld, schijnt 't."

„Maar, Ranald, wie zegt nu zoiets over zijn vader!"

„Nu ja, u weet 't toch zelf? Meestal als ik thuis ben, schijnt hij niet eens te weten, dat ik er ben."

„Ranald!"

„'t Is de waarheid. Kijk maar niet zo bedroefd, moeder. Ik heb me er niets van aangetrokken. Echt niet."

Meggy was aandoenlijk ernstig.

„Hij heeft 't ook altijd zo druk gehad. Ranald. Je moet niet vergeten hoe een prachtige carrière hij achter de rug heeft. Al zijn succes, waar wij van genieten...."

„Genieten?" viel hij haar ironisch in de rede.

Meggy keek met verschrikte ogen op.

„Je vader heeft zo hard, zo ontzettend hard gewerkt, om 't zover te brengen, als hij nu is. Dat had niet één op de tienduizend hem na kunnen doen. Zoals Pat altijd zegt, hij heeft 't allemaal uit zijn eigen leven moeten plukken. Dus als je 't geld uitgeeft, denk er dan maar om, hoe hij 't verdiend heeft."

„Weest u maar niet bang," zei Ranald kortaf. „Dat doe ik."

En Meggy had het ongelukkige gevoel, dat zij 't nog erger bedorven had.

Alex hield echter de hele zomer die nieuwe houding tegenover zijn zoon vol. Hij sprak er nu dikwijls met Meggy over, dat de jongen zo sterk was. Hij was daar blijkbaar geweldig trots op.

„Ik heb graag, dat een man er ook uitziet als een man," zei hij. „En over al die ideeën van vroeger is hij heen, geloof ik. Hij werkt beter dan ik verwacht had. Nog een paar jaar, en hij is klaar om in de zaak te komen. Dat is al van zijn geboorte af mijn plan geweest. Nu begint eindelijk iets van te komen, geloof ik."

(Wordt vervolgd)